

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 61

12. november 2018

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/1670 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 110/2008 v zvezi z nazivnimi količinami za dajanje enojno destiliranega žganja šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, na trg Unije 1
- ★ Uredba (EU) 2018/1671 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2017/825 z namenom povečanja finančnih sredstev programa za podporo strukturnim reformam in prilagoditve njegovega splošnega cilja 3
- ★ Uredba (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 ... 6

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava 22

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

- ★ Sklep (EU) 2018/1674 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o spremembi Odločbe Sveta 2003/17/ES glede enakovrednosti poljskih pregledov semenskih posevkov krmnih rastlin in žit, ki se izvajajo v Federativni republiki Braziliji, in o enakovrednosti semena krmnih rastlin in žit, pridelanega v Federativni republiki Braziliji, ter glede enakovrednosti poljskih pregledov semenskih posevkov žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, ki se izvajajo v Republiki Moldaviji, in o enakovrednosti semena žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, pridelanega v Republiki Moldaviji 31
-

II Nezakonodajni akti

SKLEPI

- ★ Sklep (EU) 2018/1675 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji na podlagi vloge Nizozemske – EGF/2018/001 NL/Financial service activities 36
-

Popravki

- ★ Popravek Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009) 38
- ★ Popravek Uredbe (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) (UL L 218, 13.8.2008) 39

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/1670 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. oktobra 2018

o spremembi Uredbe (ES) št. 110/2008 v zvezi z nazivnimi količinami za dajanje enojno destiliranega žganja šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, na trg Unije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 29. novembra 2012 sprejel Sklep o pooblastilu Komisiji za začetek pogajanj z Japonsko o sporazumu o prosti trgovini.
- (2) Pogajanja o sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Japonsko (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) so bila uspešno sklenjena in Sporazum podpisan 17. julija 2018.
- (3) Priloga 2-D k Sporazumu določa, da se lahko enojno destilirano žganje šoču, kot je opredeljeno v pododstavku 10 člena 3 japonskega zakona o davku od alkoholnih pijač (zakon št. 6 iz leta 1953) ter ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, daje na trg Unije v tradicionalnih steklenicah velikosti štirih gojev (合) in enega šoja (升), kar ustreza nazivni količini 720 ml oziroma 1 800 ml, pod pogojem, da so izpolnjene druge veljavne pravne zahteve Unije.
- (4) Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa, da se predpakirani proizvodi lahko dajo na trg Unije samo, če so predpakirani v nazivnih količinah, navedenih v točki 1 Priloge k navedeni direktivi. Za žgane pijače točka 1 Priloge k Direktivi 2007/45/ES vsebuje devet nazivnih količin v razponu od 100 ml do 2 000 ml. Te nazivne količine ne vključujejo količin 720 ml in 1 800 ml, torej nazivnih količin, v katerih se enojno destilirano žganje šoču, proizvedeno v kotlu, stekleniči in trži na Japonskem.
- (5) Odstopanje od nazivnih količin, določenih za žgane pijače v Prilogi k Direktivi 2007/45/ES, je zato potrebno, da se zagotovi, da se enojno destilirano žganje šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, lahko da na trg Unije, kot je določeno v Prilogi 2-D k Sporazumu, in sicer v steklenicah velikosti 720 ml in 1 800 ml, ki ustrezajo tradicionalnim japonskim steklenicam velikosti štirih gojev (合) oziroma enega šoja (升).

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 119.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2018.

⁽³⁾ Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS (UL L 247, 21.9.2007, str. 17).

- (6) Odstopanje od Direktive 2007/45/ES je treba uvesti s spremembo Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, da se zagotovi, da se lahko enojno destilirano žganje šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, da na trg v vseh državah članicah istočasno z začetkom veljavnosti Sporazuma.
- (7) Uredbo (ES) št. 110/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Da se zagotovi izvajanje Sporazuma, kar zadeva dajanje enojno destiliranega žganja šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, na trg Unije, bi bilo treba to uredbo uporabljati od datuma začetka veljavnosti Sporazuma –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V poglavju IV Uredbe (ES) št. 110/2008 se vstavi naslednji člen:

„Člen 24a

Odstopanje od zahtev glede nazivnih količin v Direktivi 2007/45/ES

Z odstopanjem od člena 3 Direktive 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) in od šeste vrstice točke 1 Priloge k navedeni direktivi se lahko enojno destilirano žganje šoču ^(**), ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, daje na trg Unije v nazivnih količinah 720 ml in 1 800 ml.

^(*) Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS (UL L 247, 21.9.2007, str. 17).

^(**) Kot je določeno v Prilogi 2-D k Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Japonsko.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti Sporazuma.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

K. EDTSTADLER

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

UREDBA (EU) 2018/1671 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. oktobra 2018****o spremembi Uredbe (EU) 2017/825 z namenom povečanja finančnih sredstev programa za podporo strukturnim reformam in prilagoditve njegovega splošnega cilja**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti tretjega odstavka člena 175 in člena 197(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija lahko na prošnjo držav članic podpira njihova prizadevanja pri izboljšanju zmogljivosti njihovih uprav za izvajanje prava Unije.
- (2) Program za podporo strukturnim reformam (v nadaljnjem besedilu: program) je bil vzpostavljen s ciljem krepitve zmogljivosti držav članic za pripravo in izvajanje upravnih reform in strukturnih reform za ohranjanje rasti v interesu Unije, vključno z zagotavljanjem pomoči za uspešno in učinkovito uporabo skladov Unije. Podporo v okviru programa zagotovi Komisija na zahtevo države članice, zajema pa lahko širok razpon področij politike. Razvoj odpornih gospodarstev in odporne družbe, ki temeljijo na trdnih gospodarskih, socialnih in teritorialnih strukturah, ki državam članicam omogočajo, da učinkovito ublažijo šoke in si po njih hitro opomorejo, prispeva h gospodarski in socialni koheziji ter sprošča potencial rasti. Države članice bi morale v skladu s svojim pravnim okvirom spodbujati ustrezne prispevke ter sodelovanje nacionalne in regionalne javne uprave in deležnikov. Izvajanje institucionalnih in upravnih reform ter strukturnih reform za ohranjanje rasti, ki so pomembne za države članice, ter prevzemanje odgovornosti za strukturne reforme v interesu Unije sta pomembna za doseganje takega razvoja.
- (3) Učinkovito sporočanje ukrepov in dejavnosti programa ter njihovih rezultatov na ravni Unije ter na nacionalni in regionalni ravni, kot je to primerno, je bistvenega pomena za ozaveščanje o dosežkih programa ter za zagotavljanje prepoznavnosti in informacij o njegovih učinkih na terenu.
- (4) Ker bi lahko povpraševanje po podpori presegló financiranje iz programa, bi morala zadevna država članica, kadar je to ustrezno, že med postopkom zahtevka za podporo dati prednost določenim zahtevkom. V zvezi s tem bi bilo treba nameniti pozornost zahtevkom za podporo, ki so povezani z evropskim semestrom in političnimi področji, ki zadevajo kohezijo, inovacije, zaposlovanje ter pametno in trajnostno rast. Program bi moral dopolnjevati druge instrumente, da se prepreči prekrivanje.
- (5) Ker program državam članicam ne zagotavlja sredstev, temveč le tehnično podporo, ne more nadomestiti financiranja iz nacionalnih proračunov.
- (6) Države članice so vse bolj črpale podporo v okviru programa ter pri tem presegle prvotna pričakovanja. Na podlagi njihove ocenjene vrednosti so zahtevki za podporo, ki jih je Komisija prejela v ciklu 2017, znatno presegle razpoložljivo letno dodelitev. Ocenjena vrednost prejetih zahtevkov za cikel 2018 je bila petkrat večja od finančnih sredstev, ki so na voljo za navedeno leto. Zahtevke za podporo v okviru programa so predložile skoraj vse države članice, porazdeljeni pa so bili po vseh področjih politike, ki jih zajema program.

⁽¹⁾ UL C 237, 6.7.2018, str. 53.

⁽²⁾ UL C 247, 13.7.2018, str. 54.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2018.

- (7) Krepitev gospodarske in socialne kohezije prek strukturnih reform, ki prinašajo koristi Uniji in so v skladu z načeli in vrednotami Unije, je ključnega pomena za utrditev gospodarske odpornosti, kot tudi uspešnega sodelovanja ter okrepljene dejanske konvergence v ekonomski in monetarni uniji, kar zagotavlja dolgoročno stabilnost in blaginjo Unije. To je enako pomembno za države članice, katerih valuta ni euro, pri njihovih pripravah na pridružitve euroobmočju ter za države članice euroobmočja.
- (8) Zato je v splošnem cilju programa – v okviru njegovega prispevka k odzivanju na gospodarske in socialne izzive – primerno poudariti, da bi lahko krepitev ekonomske in socialne kohezije, konkurenčnosti, produktivnosti, trajnostne rasti, ustvarjanja delovnih mest, naložb in socialne vključenosti prispevala tudi k pripravam držav članic, katerih valuta ni euro, na prihodnje sodelovanje v euroobmočju.
- (9) Za uresničevanje splošnih in posebnih ciljev ter v okviru upravičenih ukrepov, ki se financirajo v okviru programa, bi bilo treba navesti, da bi moralo biti možno z ukrepi in dejavnostmi iz programa podpirati tudi reforme, ki bi lahko državam članicam pomagale pri pripravi na pridružitve euroobmočju, ob upoštevanju načela enakega obravnavanja vseh držav članic.
- (10) Da bi se zadovoljilo naraščajoče povpraševanje držav članic po podpori in zaradi potrebe po podpiranju izvajanja strukturnih reform v interesu Unije, vključno v državah članicah, katerih valuta ni euro, bi bilo treba kot pripravo na pridružitve euroobmočju finančna sredstva programa povečati na zadostno raven, ki Uniji omogoča zagotavljanje podpore, ki ustreza potrebam držav članic prosilk in ki se uporablja v skladu z dobrim finančnim poslovanjem. To povečanje ne bi smelo negativno vplivati na druge prednostne naloge kohezijske politike. Poleg tega države članice ne bi smele imeti obveznosti, da nacionalna in regionalna sredstva, ki so jim bila dodeljena, prenesejo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov.
- (11) Da bi lahko Komisija čim hitreje zagotovila kakovostno podporo, bi morala imeti možnost, da del finančnih sredstev uporabi tudi za kritje stroškov dejavnosti za podporo programa, kot so stroški, povezani z nadzorom kakovosti in spremljanjem ter ocenjevanjem projektov na terenu. Te dejavnosti so pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja projekta.
- (12) Uredbo (EU) 2017/825 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Da se omogoči takojšnja uporaba ukrepov iz te uredbe, bi ta uredba morala začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2017/825 se spremeni:

(1) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Splošni cilj

Splošni cilj programa je prispevati k institucionalnim in upravnim reformam ter strukturnim reformam za ohranjanje rasti v državah članicah z zagotavljanjem podpore nacionalnim organom za ukrepe, namenjene reformiranju in okrepitvi institucij, upravljanja, javne uprave ter gospodarskega in socialnega sektorja v odgovor na gospodarske in socialne izzive, da se okrepijo kohezija, konkurenčnost, produktivnost, trajnostna rast, ustvarjanje delovnih mest, naložbe in socialna vključenost ter prispeva k dejanski konvergenci v Uniji, s čimer se lahko pripravlja tudi na sodelovanje v euroobmočju, zlasti v okviru procesov ekonomskega upravljanja, vključno s pomočjo za uspešno, učinkovito in pregledno uporabo skladov Unije.“;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o vzpostavitvi programa za podporo strukturnim reformam za obdobje 2017–2020 ter o spremembi uredb (EU) št. 1303/2013 in (EU) št. 1305/2013 (UL L 129, 19.5.2017, str. 1).

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Podpora za pripravo na članstvo v euroobmočju

Z namenom uresničevanja ciljev iz členov 4 in 5 ter v okviru upravičenih ukrepov iz člena 6 se prek programa lahko financirajo ukrepi in dejavnosti tudi v podporo reformam, ki lahko državam članicam pomagajo pri pripravah na pridružitvev euroobmočju.“;

(3) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Finančna sredstva za izvajanje programa znašajo 222 800 000 EUR v tekočih cenah.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji stavek:

„Stroški lahko zajemajo tudi stroške drugih podpornih dejavnosti, kot sta nadzor kakovosti in spremljanje projektov podpore na terenu.“;

(4) v členu 16(2) se doda naslednja točka:

„(f) izvajanje podpornih ukrepov.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednica
K. EDTSTADLER

UREDBA (EU) 2018/1672 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. oktobra 2018****o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 33 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Spodbujanje usklajenega, trajnostnega in vključujočega razvoja notranjega trga kot območja, na katerem lahko blago, osebe, storitve in kapital prosto in varno krožijo, je ena od prednostnih nalog Unije.
- (2) Ponovna vključitev sredstev nedovoljenega izvora v gospodarstvo ter preusmeritev denarja za financiranje nedovoljenih dejavnosti povzročata izkrivljanja in nepravilni, konkurenčno slabši položaj za državljane in podjetja, ki spoštujejo zakone, zato ogrožata delovanje notranjega trga. Poleg tega te prakse omogočajo kriminalne in teroristične dejavnosti, ki ogrožajo varnost državljanov Unije. Zato je Unija sprejela ukrepe za svojo zaščito.
- (3) Eden glavnih stebrov ukrepanja s strani Unije je bila Direktiva Sveta 91/308/EGS ⁽³⁾, ki je določala vrsto ukrepov in obveznosti za finančne institucije, pravne osebe in določene poklice, med drugim v zvezi z določbami o preglednosti, vodenju evidenc in poznavanju stranke, ter je določila obveznost poročanja o sumljivih transakcijah nacionalnim finančnim obveščevalnim enotam (FIU). FIU so bile vzpostavljene kot središča za oceno teh transakcij, sodelovanje s FIU iz drugih držav in, če je to potrebno, vzpostavitev stika s pravosodnimi organi. Direktiva 91/308/EGS je bila pozneje spremenjena in nadomeščena z drugimi ukrepi. Določbe o preprečevanju pranja denarja so trenutno opredeljene v Direktivi (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (4) Glede na tveganje, da bi uporaba Direktive 91/308/EGS lahko povzročila porast prenosov gotovine za nedovoljene namene, kar bi lahko ogrožalo finančni sistem in notranji trg, je bila navedena direktiva dopolnjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 ⁽⁵⁾. Namen navedene uredbe je preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma z določitvijo sistema kontrole fizičnih oseb, ki vstopajo v Unijo ali izstopajo iz nje in imajo pri sebi gotovino ali prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika, v vrednosti 10 000 EUR ali več ali protivrednosti navedenega zneska v drugih valutah. Izraz „vstopati v Unijo ali izstopati iz nje“ oziroma „vnašati v Unijo ali iznašati iz nje“ bi moral biti opredeljen glede na ozemlje Unije, kot je določeno v členu 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da bi bilo področje uporabe te uredbe čim širše ter da nobena območja ne bi bila izvzeta iz njene uporabe in ne bi bilo možnosti za izogibanje veljavni kontroli.
- (5) Z Uredbo (ES) št. 1889/2005 so se znotraj Skupnosti začeli izvajati mednarodni standardi na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki jih je razvila Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF).

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 22.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2018.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja (UL L 166, 28.6.1991, str. 77).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁽⁵⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L 309, 25.11.2005, str. 9).

- (6) FATF, ki je bil ustanovljen na vrhu skupine G7 v Parizu leta 1989, je medvladni organ, ki določa standarde in spodbuja učinkovito izvajanje pravnih, regulativnih in operativnih ukrepov za boj proti pranju denarja, financiranju terorizma in drugim povezanim grožnjam za integriteto mednarodnega finančnega sistema. Številne države članice so članice FATF ali pa jih v njej zastopajo regionalni organi. Unijo v FATF zastopa Komisija, pri čemer se je Unija zavezala k učinkovitemu izvajanju priporočil FATF. Priporočilo FATF 32 o prevoznikih gotovine določa, da bi morali biti vzpostavljeni ukrepi glede ustrezne kontrole čezmejnih prenosov gotovine.
- (7) Direktiva (EU) 2015/849 opredeljuje in opisuje več kaznivih dejanj, pri katerih so sredstva, pridobljena z njimi, morda lahko predmet pranja denarja ali uporabljena za financiranje terorizma. Sredstva, pridobljena z navedenimi kaznivimi dejanji, se pogosto prenesejo prek zunanjih meja Unije za namene pranja denarja ali financiranja terorizma. Ta uredba bi morala to upoštevati ter določiti sistem pravil, ki bi poleg prispevanja k preprečevanju samega pranja denarja, zlasti predhodnih kaznivih dejanj, kot so davčna kazniva dejanja, kakor so opredeljena v nacionalnem pravu, in financiranja terorizma olajšala preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, opredeljenih v Direktivi (EU) 2015/849.
- (8) Dosežen je bil napredek v zvezi z vpogledom v mehanizme, ki se uporabljajo za prenos nedovoljeno pridobljenih sredstev prek meja. Posledično so bila posodobljena priporočila FATF, z Direktivo (EU) 2015/849 so bile uvedene spremembe pravnega okvira Unije in razvite nove najboljše prakse. V luči tega razvoja in na podlagi ocene obstoječe zakonodaje Unije bi bilo treba spremeniti Uredbo (ES) št. 1889/2005. Vendar pa bi bilo glede na obsežnost potrebnih sprememb treba Uredbo (ES) št. 1889/2005 razveljaviti in nadomestiti z novo.
- (9) Ta uredba ne posega v možnost držav članic, da v skladu s svojim nacionalnim pravom uvedejo dodatno nacionalno kontrolo prenosov gotovine znotraj Unije, pod pogojem, da je ta kontrola v skladu s temeljnimi svoboščinami Unije, zlasti s členoma 63 in 65 PDEU.
- (10) Sklop predpisov na ravni Unije, ki bi omogočal primerljivo kontrolo gotovine znotraj Unije, bi zelo olajšal prizadevanja za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- (11) Ta uredba ne zadeva ukrepov Unije ali držav članic iz člena 66 PDEU, ki omejujejo pretok kapitala, ki povzročata ali grozi, da bo povzročil resne težave pri delovanju ekonomske in monetarne unije, ali iz členov 143 in 144 PDEU kot posledica nenadne plačilnobilančne krize.
- (12) Za namene te uredbe bi morali biti carinski organi še naprej pristojni organi glede na njihovo navzočnost na zunanjih mejah Unije, njihovo strokovno znanje v zvezi z izvajanjem kontrole potnikov in tovara ob prestopanju zunanjih meja ter njihove izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1889/2005. Obenem bi morale države članice še naprej imeti možnost, da kot pristojne organe določijo tudi druge nacionalne organe, navzoče na zunanjih mejah. Države članice bi morale še naprej zagotavljati ustrezno usposabljanje za osebje carinskih organov in drugih nacionalnih organov za izvajanje te kontrole, vključno z usposabljanjem o pranju denarja v gotovini.
- (13) Eden ključnih pojmov v tej uredbi je „gotovina“, ki bi morala biti opredeljena tako, da zajema štiri kategorije: valuto, prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika, blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in nekatere vrste predplačniških kartic. Zaradi svojih značilnosti je mogoče, da se bodo nekateri prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika, blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ter predplačniške kartice, ki niso povezane z bančnim računom in na katerih se lahko shrani denarni znesek, ki ga je težko odkriti, uporabljali namesto valute kot anonimno sredstvo za prenos vrednosti prek zunanjih meja, in sicer na način, ki ni sledljiv z običajnim sistemom nadzora s strani javnih organov. Ta uredba bi zato morala določati bistvene elemente opredelitve „gotovine“, hkrati pa Komisiji omogočati, da spreminja nebstvene elemente te uredbe v odgovor na poskuse storilcev kaznivih dejanj in oseb, ki jim pomagajo, izogibanja ukrepu, ki se uporablja za kontrolo samo ene vrste visoko likvidnih hranilcev vrednosti, tako da prek zunanjih meja prenašajo drugo vrsto teh hranilcev vrednosti. Če se odkrijejo dokazi za znatno število primerov takega ravnanja, je bistveno, da se hitro sprejmejo ukrepi za njegovo preprečevanje. Kljub visoki stopnji tveganja, ki ga predstavljajo virtualne valute, kot je razvidno iz poročila Komisije z dne 26. junija 2017 o oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki vpliva na notranji trg in je povezano s čezmejnimi dejavnostmi, carinski organi nimajo pristojnosti za njihovo spremljanje.

- (14) Prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika, fizičnemu imetniku omogočajo, da zahteva plačilo določenega finančnega zneska brez evidentiranja ali navedbe imena. Lahko se uporabljajo za preprost prenos znatnih vrednosti in so izrazito podobni valuti z vidika likvidnosti, anonimnosti in nevarnosti zlorab.
- (15) Blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ima visoko razmerje med vrednostjo in količino, za katero obstaja preprosto dostopen mednarodni trg, na katerem se lahko to blago pretvori v valuto ob le skromnih transakcijskih stroških. Tako blago je običajno standardizirane oblike, kar omogoča hitro preverjanje njegove vrednosti.
- (16) Predplačniške kartice so neimenske kartice, na katerih je shranjena denarna vrednost ali sredstva oziroma ki omogočajo dostop do take vrednosti ali sredstev, ki se lahko uporabijo za plačilne transakcije, nakup blaga ali storitev ali izplačilo valute. Te kartice niso povezane z bančnim računom. Predplačniške kartice zajemajo anonimne predplačniške kartice iz Direktive (EU) 2015/849. Te kartice se široko uporabljajo za različne legitimne namene, nekateri od teh instrumentov pa so tudi v jasnem družbenem interesu. Take predplačniške kartice so preprosto prenosljive in se lahko uporabljajo za prenos znatne vrednosti prek zunanjih meja. Zato je treba predplačniške kartice vključiti v opredelitev gotovine, zlasti če jih je mogoče kupiti brez postopkov skrbnega preverjanja strank. Ob upoštevanju razpoložljive tehnologije bo to omogočilo razširitev kontrole na nekatere vrste predplačniških kartic, če bodo dokazi to upravičevali, pod pogojem, da je takšna kontrola razširjena ob upoštevanju sorazmernosti in možnosti izvrševanja v praksi.
- (17) Za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma bi bilo treba za fizične osebe uvesti obveznost prijave gotovine ob vstopu v Unijo ali izstopu iz nje. Da se ne bi neupravičeno omejeval prosti pretok ali preobremenilo državljanov in organov z upravnimi formalnostmi, bi morala biti obveznost omejena na mejno vrednost 10 000 EUR. Obveznost bi morala veljati za prenašalce, ki imajo te zneske pri sebi, v svoji prtljagi ali v prevoznem sredstvu, v katerem prestopajo zunanje meje. Od teh prenašalcev bi bilo treba zahtevati, da dajo gotovino na razpolago pristojnim organom za namene kontrole in jim jo po potrebi predložijo. Opredelitev „prenašalca“ bi bilo treba razumeti tako, da se izključijo prevozniki, ki poklicno opravljajo prevoz blaga ali ljudi.
- (18) Kar zadeva prenose gotovine brez spremstva, na primer gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje v poštinih pošiljkah, prevoznih pošiljkah, prtljagi brez spremstva ali tovoru v zabojnikih, bi morali imeti pristojni organi pooblastila, da od pošiljatelja ali prejemnika ali njunega zastopnika zahtevajo, da poda prijavo o razkritju, sistematično ali od primera do primera, v skladu z nacionalnimi postopki. Tako razkritje bi moralo zajemati več elementov, ki niso zajeti v običajni dokumentaciji, ki se predloži carini, kot so odpreme listine in carinske deklaracije. Takšni elementi so poreklo, namembni kraj, gospodarski izvor in nameravana uporaba gotovine. Za obveznost razkritja gotovine brez spremstva bi morala veljati enaka mejna vrednost, kot se uporablja za gotovino, ki jo imajo pri sebi prenašalci.
- (19) Za doseganje ciljev te uredbe bi bilo treba evidentirati številne standardizirane podatkovne elemente v zvezi s prenosom gotovine, kot so osebni podatki prijavitelja, lastnika ali prejemnika ter gospodarski izvor in nameravana uporaba gotovine. Zlasti je potrebno, da prijavitelj, lastnik oziroma prejemnik zagotovijo osebne podatke, kot so navedeni v identifikacijskem dokumentu, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje napak v zvezi z njihovo identiteto in zamude zaradi morebitnega poznejšega preverjanja.
- (20) Kar zadeva obveznost prijave gotovine s spremstvom in obveznost razkritja gotovine brez spremstva, bi bilo treba pristojnim organom podeliti pooblastila za izvajanje vse potrebne kontrole oseb, njihove prtljage, prevoznih sredstev, v katerih prestopajo zunanje meje, in vseh pošiljk ali zabojnikov brez spremstva, ki se prenašajo prek navedene meje in bi lahko vsebovale gotovino, ali prevoznega sredstva, ki jih prevaža. V primeru neizpolnjevanja teh obveznosti bi morali pristojni organi sestaviti prijavo po uradni dolžnosti zaradi poznejšega posredovanja ustreznih podatkov drugim organom.
- (21) Da bi zagotovili, da pristojni organi enotno izvajajo kontrolo, bi morala ta temeljiti predvsem na analizi tveganja, z namenom prepoznavanja in ocene tveganj ter oblikovanja potrebnih protiukrepov.

- (22) Vzpostavitev skupnega okvira za obvladovanje tveganja pristojnim organom ne bi smela preprečiti izvajanja naključnih pregledov ali spontane kontrole, kadar menijo, da so potrebni.
- (23) Če pristojni organi odkrijejo znesek gotovine, nižji od mejne vrednosti, vendar obstajajo znaki, da je gotovina morda povezana s kriminalno dejavnostjo iz te uredbe, bi morali imeti možnost, da v primeru gotovine s spremstvom evidentirajo podatke o prenašalcu, lastniku in, če so na voljo, nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, podrobnostmi o naravi in znesku ali vrednosti gotovine, njenem ekonomskem izvoru in nameravani uporabi.
- (24) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da v primeru gotovine brez spremstva evidentirajo podatke o prijavitelju, lastniku in pošiljatelju ter prejemniku ali nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, podrobnostmi o naravi in znesku ali vrednosti gotovine, njenem ekonomskem izvoru in nameravani uporabi.
- (25) Te podatke bi bilo treba posredovati FIU zadevne države članice, ki bi morala zagotoviti, da FIU na lastno pobudo ali na zahtevo posreduje relevantne podatke FIU drugih držav članic. Te enote so vzpostavljene kot središča v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki prejemajo in obdelujejo podatke iz različnih virov, kot so finančne institucije, ter te podatke analizirajo, da bi ugotovile, ali obstajajo razlogi za nadaljnjo preiskavo, ki morda niso očitni pristojnim organom, ki zbirajo prijave in izvajajo kontrolo na podlagi te uredbe. Za zagotovitev učinkovitega pretoka podatkov bi morale biti vse FIU povezane s carinskim informacijskim sistemom (CIS), vzpostavljenim z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97⁽¹⁾, podatki, ki jih pridobijo ali si jih izmenjajo pristojni organi in FIU, pa bi morali biti združljivi in primerljivi.
- (26) Ob priznavanju pomembnosti učinkovite izmenjave podatkov med pristojnimi organi, vključno s FIU znotraj pravnega okvira, ki zajema te subjekte, za uspešno nadaljnje spremljanje te uredbe in potrebe po okrepitevi sodelovanja med FIU v Uniji bi morala Komisija do 1. junija 2019 oceniti možnost vzpostavitve skupnega mehanizma za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- (27) Odkritja zneskov gotovine, ki so nižji od mejne vrednosti, v primerih, ko obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, so v tem okviru izjemno pomembna. Zato bi bilo treba omogočiti tudi izmenjavo podatkov o zneskih, nižjih od mejne vrednosti, s pristojnimi organi v drugih državah članicah, če obstajajo znaki kriminalne dejavnosti.
- (28) Glede na to, da prenos gotovine, ki je predmet kontrole v skladu s to uredbo, poteka prek zunanjih meja, in glede na težavnost ukrepanja po tem, ko gotovina zapusti kraj vstopa ali izstopa, ter zaradi tveganja, povezanega z nedovoljeno uporabo že majhnih zneskov, bi moralo biti pristojnim organom omogočeno, da gotovino v nekaterih okoliščinah zasežejo, ob upoštevanju zavor in ravnovesij: prvič, kadar obveznost prijave ali razkritja gotovine ni bila izpolnjena, in, drugič, kadar obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, ne glede na znesek gotovine oziroma na to, ali je gotovina s spremstvom ali brez spremstva. Glede na naravo takega zasega ter učinek, ki bi ga lahko imela na svobodo gibanja in lastninsko pravico, bi moralo biti obdobje zasega omejeno na najkrajši možni čas, ki ga potrebujejo drugi pristojni organi, da odločijo, ali obstajajo razlogi za nadaljnje ukrepanje, kot so preiskave ali zaseg gotovine na podlagi drugih pravnih instrumentov. Odločbi o zasegu gotovine na podlagi te uredbe bi morala biti priložena obrazložitev, v kateri bi morali biti ustrezno opisani posebni dejavniki, ki so privedli do ukrepa. Moralo bi biti mogoče, da se podaljša obdobje zasega gotovine v posebnih in ustrezno ocenjenih primerih, na primer, ko se pristojni organi srečajo s težavami pri pridobivanju podatkov o morebitni kriminalni dejavnosti, med drugim, ko je potrebna komunikacija s tretjo državo, ko morajo biti dokumenti prevedeni ali kadar je težko ugotoviti identiteto in kontaktirati pošiljatelja ali prejemnika v primeru gotovine brez spremstva. Če se ob izteku obdobja zasega ne sprejme odločitev glede nadaljnjega ukrepanja ali če pristojni organ odloči, da ni razlogov za nadaljnji zaseg gotovine, bi jo bilo treba glede na razmere nemudoma dati na razpolago osebi, ki ji je bila zasežena, prenašalcu ali lastniku.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

- (29) Za ozaveščanje o tej uredbi bi morale države članice v sodelovanju s Komisijo pripraviti ustrezno gradivo v zvezi z obveznostjo prijave ali razkritja gotovine.
- (30) Nujno je, da pristojni organi, ki zbirajo podatke na podlagi te uredbe, te podatke pravočasno posredujejo nacionalni FIU, da bi ta lahko nadalje analizirala in primerjala podatke z drugimi podatki, kot je določeno v Direktivi (EU) 2015/849.
- (31) Za namene te uredbe, kadar pristojni organi evidentirajo opustitev prijave ali razkritja gotovine ali če obstajajo znaki kriminalne dejavnosti, bi morali te podatke prek ustreznih kanalov nemudoma sporočiti pristojnim organom drugih držav članic. Taka izmenjava podatkov bi bila sorazmerna, saj je verjetno, da bi osebe, ki so kršile obveznost prijave ali razkritja gotovine in so bile prijete v eni od držav članic, izbrale drugo državo članico vstopa ali izstopa, katere pristojni organi ne bi imeli podatkov o njihovih predhodnih kršitvah. Izmenjava takih podatkov bi morala biti obvezna, da bi se zagotovila dosledna uporaba te uredbe v vseh državah članicah. Če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, ki bi lahko negativno vplivala na finančne interese Unije, bi se morali taki podatki dati na razpolago tudi Komisiji, Evropskemu javnemu tožilstvu, ustanovljenemu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾, s strani držav članic, ki sodelujejo v okrepljenem sodelovanju na podlagi navedene uredbe, in Europolu, ustanovljenemu z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Za doseganje ciljev preprečevanja in odvracanja iz te uredbe v zvezi z izogibanjem obveznosti prijave ali razkritja gotovine bi si morale države članice in Komisija obvezno izmenjevati tudi anonimizirane podatke o tveganju in rezultate analize tveganja v skladu s standardi iz izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.
- (32) Treba bi bilo omogočiti izmenjavo podatkov med pristojnim organom države članice ali Komisijo in organi tretje države, in sicer pod pogojem, da obstajajo ustrezni zaščitni ukrepi. Taka izmenjava bi morala biti dovoljena le ob spoštovanju ustreznih nacionalnih določb in določb Unije o temeljnih pravicah in o prenosu osebnih podatkov ter z dovoljenjem organov, ki so te podatke prvotno pridobili. Komisijo bi bilo treba obvestiti o vsaki izmenjavi podatkov s tretjimi državami na podlagi te uredbe, Komisija pa bi morala o tem poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (33) Zaradi narave zbranih podatkov ter legitimnih pričakovanj prenašalcev in prijaviteljev, da se bodo njihovi osebni podatki in podatki o vrednosti gotovine, ki so jo vnesli v Unijo ali iznesli iz nje, obravnavali zaupno, bi morali pristojni organi omogočiti zadostne zaščitne ukrepe za zagotovitev, da uradniki, ki potrebujejo dostop do podatkov, spoštujejo poklicno molčečnost ter podatke ustrezno zaščititi pred nepooblaščenim dostopom, uporabo ali sporočanjem. Ti podatki se ne bi smeli razkriti brez dovoljenja organa, ki jih je pridobil, razen če je v tej uredbi ali v nacionalnem pravu določeno drugače, zlasti v povezavi s sodnim postopkom.

Obdelava podatkov na podlagi te uredbe lahko vključuje tudi osebne podatke in bi jo bilo treba izvajati v skladu s pravom Unije. Države članice in Komisija bi morale osebne podatke obdelovati samo na način, ki je skladen z nameni te uredbe. Vsako zbiranje, razkritje, posredovanje, sporočanje in drugo obdelovanje osebnih podatkov v okviru področja uporabe te uredbe bi moralo potekati v skladu z zahtevami uredb (ES) št. 45/2001 ⁽³⁾ in (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Pri obdelavi osebnih podatkov za namene te uredbe bi bilo treba upoštevati tudi temeljno pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz člena 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin Sveta Evrope ter pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (34) Da bi FIU lahko opravljale analize in da bi organi drugih držav članic lahko izvajali kontrolo in izvrševali obveznost prijave gotovine, zlasti v zvezi z osebami, ki so že kršile to obveznost, je potrebno, da se podatki iz prijav na podlagi te uredbe, hranijo dovolj dolgo. Da bi FIU lahko učinkovito opravljale svoje analize in da bi pristojni organi lahko učinkovito izvajali kontrolo in izvrševali obveznost prijave ali razkritja gotovine, obdobje hrambe podatkov iz prijav na podlagi te uredbe ne bi smelo biti daljše od petih let z možnostjo podaljšanja, potem ko se izvede temeljita ocena potrebnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe, ki ne bi smela presežati treh dodatnih let.
- (35) Za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti in odvracanje od izogibanja obveznostim bi morale države članice uvesti kazni za neizpolnjevanje obveznosti prijave ali razkritja gotovine. Te kazni bi se morale uporabljati le, če se ne izpolni obveznost prijave ali razkritja gotovine na podlagi te uredbe, in ne bi smele upoštevati morebitne kriminalne dejavnosti, povezane z gotovino, ki je lahko predmet nadaljnje preiskave in ukrepov, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvracilne ter ne bi smele presežati tistega, kar je potrebno za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti. Kazni, ki jih uvedejo države članice, bi morale imeti enakovreden odvracilni učinek po vsej Uniji za kršitve te uredbe.
- (36) Čeprav večina držav članic že prostovoljno uporablja harmoniziran obrazec za prijavo, tj. evropski obrazec za prijavo gotovine (EU-CDF), bi bilo treba za zagotavljanje enotne uporabe kontrole ter učinkovite obdelave, posredovanja in analize prijav s strani pristojnih organov na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje predlog obrazca za prijavo in obrazca za razkritje, določitev meril skupnega okvira za obvladovanje tveganja, določitev tehničnih pravil za izmenjavo podatkov in predlog obrazcev, ki se uporabljajo za pošiljanje podatkov, ter določitev pravil in oblike, ki se uporabljajo za zagotavljanje statističnih podatkov Komisiji. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (37) Da bi izboljšali sedanje stanje, v katerem je dostop do statističnih podatkov omejen in je na voljo le nekaj pokazateljev o obsegu gotovine, ki jo storilci kaznivih dejanj tihotapijo prek zunanjih meja Unije, bi bilo treba uvesti učinkovitejše sodelovanje prek izmenjave podatkov med pristojnimi organi in s Komisijo. Da bi zagotovili, da bi bila ta izmenjava podatkov učinkovita in uspešna, bi morala Komisija preveriti, ali sistem izpolnjuje namen in ali obstajajo ovire za pravočasno in neposredno izmenjavo podatkov. Poleg tega bi morala Komisija statistične podatke objaviti na svojem spletišču.
- (38) Da bi se lahko hitro upoštevale prihodnje spremembe mednarodnih standardov, kot so standardi, ki jih določa FATF, ali da bi se lahko obravnavalo izogibanje tej uredbi z uporabo blaga, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, ali uporabo predplačniških kartic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za spreminjanje Priloge I k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (39) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se – zaradi nadnacionalnega obsega pranja denarja in financiranja terorizma ter posebnosti notranjega trga in njegovih temeljnih svoboščin, ki jih je mogoče popolnoma izvajati le tako, da se gotovina, ki prestopa zunanje meje Unije, ne obravnava pretirano različno na podlagi nacionalne zakonodaje – lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (40) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v členu 6 PEU in navedena v Listini, zlasti v naslovu II Listine.
- (41) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

V tej uredbi je določen sistem kontrole glede gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, za dopolnitev pravnega okvira za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma iz Direktive (EU) 2015/849.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „gotovina“ pomeni:
- (i) valuto;
 - (ii) prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika;
 - (iii) blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti;
 - (iv) predplačniške kartice;
- (b) „vstopati v Unijo ali izstopati iz nje“ oziroma „vnašati v Unijo ali iznašati iz nje“ pomeni prihajati z ozemlja zunaj tistega, ki ga zajema člen 355 PDEU, na ozemlje, ki ga navedeni člen zajema, ali odhajati z ozemlja, ki ga navedeni člen zajema;
- (c) „valuta“ pomeni bankovce in kovance, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo ali so bili v obtoku kot plačilno sredstvo in se lahko prek finančnih institucij ali centralnih bank še vedno zamenjajo za bankovce in kovance, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;
- (d) „prenosljivi instrumenti, ki se glasijo na prinosnika“, pomeni instrumente, ki niso valuta in ki imetnikom dajejo pravico, da ob njihovi predložitvi zahtevajo finančni znesek brez dokazovanja svoje identitete ali upravičenosti do navedenega zneska. Ti instrumenti so:
- (i) potovalni čeki in
 - (ii) čeki, zadolžnice ali denarna nakazila, ki se glasijo na prinosnika, podpisani, vendar brez navedbe imena prejemnika plačila, indosirani brez omejitev, izdani v korist fiktivnega prejemnika ali v drugih oblikah, ki dopuščajo prenos naslova ob predaji;
- (e) „blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti“, pomeni blago, kot je navedeno v točki 1 Priloge I, z visokim razmerjem med njegovo vrednostjo in količino, ki se lahko na dostopnih trgovnih trgih preprosto pretvori v valuto ob le skromnih transakcijskih stroških;
- (f) „predplačniška kartica“ pomeni neimensko kartico, kot je navedeno v točki 2 Priloge I, na kateri je shranjena denarna vrednost ali sredstva oziroma ki omogoča dostop do take vrednosti ali sredstev, ki se lahko uporabijo za plačilne transakcije, nakup blaga ali storitev ali izplačilo valute, kadar takšna kartica ni povezana z bančnim računom;
- (g) „pristojni organi“ pomenijo carinske organe držav članic in katere koli druge organe, ki jih države članice pooblastijo za uporabo te uredbe;
- (h) „prenašalec“ pomeni vsako fizično osebo, ki vstopa v Unijo ali izstopa iz nje in na sebi, v prtljagi ali v prevoznem sredstvu prenaša gotovino;
- (i) „gotovina brez spremstva“ pomeni gotovino, ki je del pošiljke brez prenašalca;
- (j) „kriminalna dejavnost“ pomeni katero koli dejanje iz točke 4 člena 3 Direktive (EU) 2015/849;
- (k) „finančna obveščevalna enota (FIU)“ pomeni subjekt, ki je bil ustanovljen v državi članici za namene izvajanja člena 32 Direktive (EU) 2015/849.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 te uredbe za spreminjanje Priloge I k tej uredbi, da bi se upoštevali novi trendi pri pranju denarja, kot so opredeljeni v členu 1(3) in (4) Direktive (EU) 2015/849, in financiranju terorizma, kot je opredeljeno v členu 1(5) navedene direktive, ali da bi se upoštevale dobre prakse na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ali da bi se storilcem kaznivih dejanj preprečila uporaba blaga, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in predplačniških kartic za izogibanje obveznostim iz členov 3 in 4 te uredbe.

Člen 3

Obveznost prijave gotovine s spremstvom

1. Prenašalec, ki prenaša gotovino v vrednosti 10 000 EUR ali več, to gotovino prijavi pristojnim organom države članice, prek katere vstopa v Unijo ali izstopa iz nje, in jim to gotovino da na razpolago za namene kontrole. Obveznost prijave gotovine se ne šteje za izpolnjeno, če se predložijo napačni ali nepopolni podatki ali če se gotovina ne da na razpolago za namene kontrole.

2. Prijava iz odstavka 1 vsebuje podrobnosti o:

- (a) prenašalcu, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom in številko osebne dokumenta;
- (b) lastniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (DDV);
- (c) kadar je na voljo, nameravane prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (d) vrsti in znesku ali vrednosti gotovine;
- (e) ekonomskem izvoru gotovine;
- (f) nameravani uporabi gotovine;
- (g) poti prevoza in
- (h) prevoznem sredstvu.

3. Podrobnosti iz odstavka 2 tega člena se posredujejo v pisni ali elektronski obliki z uporabo obrazca za prijavo iz točke (a) člena 16(1). Prijavitelju se na zahtevo izda overjena kopija prijave.

Člen 4

Obveznost razkritja gotovine brez spremstva

1. Če se v Unijo vnaša ali iz nje iznaša gotovina brez spremstva v vrednosti 10 000 EUR ali več, lahko pristojni organi države članice, prek katere se gotovina vnaša ali iznaša, bodisi od pošiljatelja ali prejemnika gotovine ali njenega zastopnika zahtevajo, odvisno od primera, da poda prijavo o razkritju v roku 30 dni. Pristojni organi lahko zasežejo gotovino, dokler pošiljatelj ali prejemnik, ali zastopnik pošiljatelja oziroma prejemnika, ne poda prijave o razkritju. Obveznost razkritja gotovine brez spremstva se ne šteje za izpolnjeno, če prijava ni opravljena pred iztekom roka, če se predložijo napačni ali nepopolni podatki ali če se gotovina ne da na razpolago za namene kontrole.

2. Prijava o razkritju vsebuje podrobnosti o:

- (a) prijavitelju, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom in številko osebne dokumenta;
- (b) lastniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebne dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;

- (c) pošiljatelju gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebnega dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (d) prejemniku ali nameravanem prejemniku gotovine, vključno s polnim imenom, kontaktnimi podatki, vključno z naslovom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom ter številko osebnega dokumenta, če gre za fizično osebo, za pravno osebo pa polno ime, kontaktne podatke, vključno z naslovom, matično številko in, kadar je na voljo, identifikacijsko številko za DDV;
- (e) vrsti in znesku ali vrednosti gotovine;
- (f) ekonomskem izvoru gotovine in
- (g) nameravani uporabi gotovine.

3. Podrobnosti iz odstavka 2 tega člena se posredujejo v pisni ali elektronski obliki z uporabo obrazca za razkritje iz točke (a) člena 16(1). Prijavitelju se na zahtevo izda overjena kopija prijave o razkritju.

Člen 5

Pooblastila pristojnih organov

1. Zaradi preverjanja izpolnjevanja obveznosti prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 so pristojni organi pooblašteni za izvajanje kontrole fizičnih oseb, njihove prtljage in prevoznih sredstev v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.
2. Zaradi izvajanja obveznosti razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 so pristojni organi pooblašteni za izvajanje kontrole vseh pošiljk, zabojnikov in prevoznih sredstev, ki bi lahko vsebovali gotovino brez spremstva, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.
3. Če obveznost prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 ali obveznost razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 ni izpolnjena, pristojni organi v pisni ali elektronski obliki sestavijo prijavo po uradni dolžnosti, ki vsebuje čim več podrobnosti iz člena 3(2) ali 4(2), odvisno od primera.
4. Kontrola temelji predvsem na analizi tveganja, da bi se prepoznala in ocenila tveganja ter oblikovali potrebni protiukrepi, in se izvaja znotraj skupnega okvira za obvladovanje tveganja v skladu z merili iz točke (b) člena 16(1), pri katerih se upoštevajo tudi ocene tveganja, ki jih pripravijo Komisija in FIU na podlagi Direktive (EU) 2015/849.
5. Pristojni organi za namene člena 6 izvajajo pooblastila, prenesena nanje v skladu s tem členom.

Člen 6

Zneski, nižji od mejne vrednosti, za katere se sumi, da so povezani s kriminalno dejavnostjo

1. Če pristojni organi odkrijejo prenašalca z zneskom gotovine, ki je nižji od mejne vrednosti iz člena 3, in ugotovijo, da obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, navedene podatke evidentirajo, prav tako pa tudi podatke iz člena 3(2).
2. Če pristojni organi ugotovijo, da se v Unijo vnaša ali iz nje iznaša gotovina brez spremstva, katere znesek je nižji od mejne vrednosti iz člena 4, in ugotovijo, da obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, navedene podatke evidentirajo, prav tako pa tudi podatke iz člena 4(2).

Člen 7

Zaseg gotovine s strani pristojnih organov

1. Pristojni organi lahko v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, z upravno odločbo zasežejo gotovino, če:
 - (a) ni izpolnjena obveznost prijave gotovine s spremstvom iz člena 3 ali obveznost razkritja gotovine brez spremstva iz člena 4 ali
 - (b) obstajajo znaki, da je gotovina ne glede na znesek povezana s kriminalno dejavnostjo.

2. Zoper upravno odločbo iz odstavka 1 je dovoljeno vložiti učinkovito pravno sredstvo v skladu s postopki iz nacionalnega prava. Pristojni organi obrazložitev upravne odločbe vročijo:

- (a) osebi, ki ima obveznost prijave v skladu s členom 3 ali obveznost prijave o razkritju v skladu s členom 4, ali
- (b) osebi, od katere se zahteva predložitev podatkov v skladu s členom 6(1) ali (2).

3. Obdobje zasega je strogo omejeno na čas, določen v nacionalnem pravu, ki je potreben, da pristojni organi odločijo, ali okoliščine primera upravičujejo nadaljnji zaseg. Obdobje zasega ne sme biti daljše od 30 dni. Pristojni organi se lahko po tem, ko opravijo podrobno oceno potrebnosti in sorazmernosti nadaljnega zasega, odločijo, da bodo to obdobje podaljšali na največ 90 dni.

Če odločitev o nadaljnjem zasegu gotovine ni sprejeta v navedenem obdobju ali če se odloči, da okoliščine primera ne upravičujejo nadaljnega zasega, se gotovina nemudoma da na razpolago:

- (a) osebi, ki ji je bila gotovina zasežena v primerih iz člena 3 ali 4, ali
- (b) osebi, ki ji je bila gotovina zasežena v primerih iz člena 6(1) ali (2).

Člen 8

Kampanje obveščanja

Države članice zagotovijo, da so osebe, ki vstopajo v Unijo ali iz nje izstopajo, oziroma osebe, ki iz Unije pošiljajo gotovino brez spremstva ali ki v Uniji prejemajo gotovino brez spremstva, obveščene o svojih pravicah in obveznostih v skladu s to uredbo, ter v sodelovanju s Komisijo pripravijo ustrezno gradivo, namenjeno tem osebam.

Države članice zagotovijo zadostna sredstva za te kampanje obveščanja.

Člen 9

Predložitev podatkov FIU

1. Pristojni organi evidentirajo podatke, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, člena 5(3) ali člena 6, in jih posredujejo FIU države članice, v kateri so bili pridobljeni, v skladu s tehničnimi pravili iz točke (c) člena 16(1).

2. Države članice zagotovijo, da FIU zadevne države članice izmenja te podatke z ustreznimi FIU drugih držav članic v skladu s členom 53(1) Direktive (EU) 2015/849.

3. Pristojni organi posredujejo podatke iz odstavka 1 čim prej, najpozneje pa 15 delovnih dni po dnevu, ko so bili pridobljeni.

Člen 10

Izmenjava podatkov med pristojnimi organi in s Komisijo

1. Pristojni organ vsake države članice po elektronski poti posreduje pristojnim organom vseh drugih držav članic naslednje podatke:

- (a) prijave po uradni dolžnosti, sestavljene na podlagi člena 5(3);
- (b) podatke, pridobljene na podlagi člena 6;
- (c) prijave, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo;
- (d) anonimizirane podatke o tveganju in rezultate analize tveganja.

2. Če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s kriminalno dejavnostjo, ki bi lahko negativno vplivala na finančne interese Unije, se podatki iz odstavka 1 posredujejo tudi Komisiji, Evropskemu javnemu tožilstvu s strani držav članic, ki sodelujejo v okrepljenem sodelovanju na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, kadar ima Evropsko javno tožilstvo pristojnost ukrepati na podlagi člena 22 navedene uredbe, in Europolu, kadar ima pristojnost ukrepati na podlagi člena 3 Uredbe (EU) 2016/794.

3. Pristojni organ podatke iz odstavkov 1 in 2 posreduje v skladu s tehničnimi pravili iz točke (c) člena 16(1) in z uporabo obrazca iz točke (d) člena 16(1).
4. Podatki iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 ter iz odstavka 2 se posredujejo čim prej, najpozneje pa 15 delovnih dni po dnevu, ko so bili pridobljeni.
5. Podatki in rezultati iz točke (d) odstavka 1 se posredujejo vsakih šest mesecev.

Člen 11

Izmenjava podatkov s tretjimi državami

1. Za namen te uredbe lahko države članice oziroma Komisija v okviru medsebojne upravne pomoči tretji državi posredujejo naslednje podatke, če to v pisni obliki dovoli pristojni organ, ki je podatke prvotno pridobil ter če je tako posredovanje v skladu z ustreznim nacionalnim pravom in pravom Unije o prenosu osebnih podatkov v tretje države:
 - (a) prijave po uradni dolžnosti, sestavljene na podlagi člena 5(3);
 - (b) podatke, pridobljene na podlagi člena 6;
 - (c) prijave, pridobljene na podlagi člena 3 ali 4, če obstajajo znaki, da je gotovina povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.
2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o vsakršnem posredovanju podatkov na podlagi odstavka 1.

Člen 12

Poklicna molčečnost in zaupnost ter varnost podatkov

1. Pristojni organi zagotovijo varnost podatkov, ki so jih pridobili v skladu s členoma 3 in 4, členom 5(3) in členom 6.
2. Za vse podatke, ki so jih pridobili pristojni organi, velja dolžnost poklicne molčečnosti.

Člen 13

Varstvo osebnih podatkov in obdobje hrambe

1. Pristojni organi delujejo kot upravljavci osebnih podatkov, ki so jih pridobili z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6.
2. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe se izvaja samo za namene preprečevanja kriminalnih dejavnosti in boja proti njim.
3. Do osebnih podatkov, pridobljenih z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6, dostopa samo ustrezno pooblaščen osebje pristojnih organov, taki osebni podatki pa so ustrezno zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom ali posredovanjem. Navedeni podatki se ne smejo razkriti ali posredovati brez izrecnega dovoljenja pristojnega organa, ki jih je prvotno pridobil, razen če je v členih 9, 10 in 11 določeno drugače. Navedeno dovoljenje ni potrebno, če morajo pristojni organi navedene podatke razkriti ali posredovati v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, zlasti v povezavi s sodnimi postopki.
4. Pristojni organi in FIU hranijo osebne podatke, pridobljene z izvajanjem členov 3 in 4, člena 5(3) in člena 6, pet let od datuma, ko so bili pridobljeni. Po izteku tega obdobja se osebni podatki izbrišejo.
5. Obdobje hrambe se lahko enkrat podaljša za obdobje, ki ni daljše od treh dodatnih let, če:
 - (a) je FIU, potem ko je izvedla podrobno oceno nujnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe ter ugotovila, da je ta upravičena za izvajanje njenih nalog, povezanih z bojem proti pranju denarja ali financiranju terorizma, odločila, da je nadaljnja hramba potrebna, ali
 - (b) so pristojni organi, potem ko so izvedli podrobno oceno nujnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe ter ugotovili, da je ta upravičena za izvajanje njenih nalog, povezanih z opravljanjem učinkovite kontrole glede obveznosti prijave gotovine s spremstvom ali obveznosti razkritja gotovine brez spremstva, odločili, da je nadaljnja hramba potrebna.

Člen 14

Kazni

Vsaka država članica uvede kazni, ki se uporabijo v primeru neizpolnjevanja obveznosti prijave gotovine s spremstvom, kot je določeno v členu 3, ali obveznosti razkritja gotovine brez spremstva, kot je določeno v členu 4. Take kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 15

Izvajanje pooblastil

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 2. decembra 2018.
3. Prenos pooblastila iz člena 2(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 16

Izvedbeni akti

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme naslednje ukrepe za zagotovitev, da pristojni organi enotno izvajajo kontrolo:
 - (a) predloge obrazca za prijavo iz člena 3(3) in obrazca za razkritje iz člena 4(3);
 - (b) merila skupnega okvira za obvladovanje tveganja iz člena 5(4) in, natančneje, določitev meril, standardov in prednostnih področij kontrole v zvezi s tveganji na podlagi podatkov, izmenjanih v skladu s točko (d) člena 10(1), ter politik Unije in mednarodnih politik ter najboljše prakse;
 - (c) tehnična pravila za učinkovito izmenjavo podatkov na podlagi člena 9(1) in (3) ter člena 10 te uredbe prek CIS, vzpostavljenega s členom 23 Uredbe (ES) št. 515/97;
 - (d) predlogo obrazca za posredovanje podatkov iz člena 10(3) ter
 - (e) pravila in obliko, ki jih uporabljajo države članice za zagotavljanje anonimiziranih statističnih podatkov Komisiji o prijavah in kršitvah na podlagi člena 18.
2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za kontrolo gotovine. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 18

Posredovanje podatkov v zvezi z izvajanjem te uredbe

1. Države članice do 4. decembra 2021 Komisiji posredujejo:
 - (a) seznam pristojnih organov;
 - (b) podrobnosti o kaznih, uvedenih na podlagi člena 14;
 - (c) anonimizirane statistične podatke o prijavah, kontroli in kršitvah v obliki iz točke (e) člena 16(1).
2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o morebitnih naknadnih spremembah podatkov iz točk (a) in (b) odstavka 1 najpozneje en mesec po tem, ko te spremembe začnejo veljati.

Podatki iz točke (c) odstavka 1 se Komisiji predložijo vsaj vsakih šest mesecev.

3. Komisija zagotovi, da so podatki iz točke (a) odstavka 1 in morebitne naknadne spremembe teh podatkov na podlagi odstavka 2 na razpolago vsem drugim državam članicam.
4. Komisija enkrat letno na svojem spletišču objavi podatke iz točk (a) in (c) odstavka 1 in morebitne naknadne spremembe teh podatkov v skladu z odstavkom 2 ter uporabnike jasno obvesti o kontroli glede gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje.

Člen 19

Ocenjevanje

1. Komisija na podlagi podatkov, ki jih redno prejme od držav članic, do 3. decembra 2021 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe.

V poročilu iz prvega pododstavka se zlasti oceni, ali:

- (a) bi bilo treba v področje uporabe te uredbe vključiti druga sredstva;
- (b) je postopek razkritja za gotovino brez spremstva učinkovit;
- (c) bi bilo treba pregledati mejno vrednost za gotovino brez spremstva;
- (d) so tokovi podatkov v skladu s členoma 9 in 10 ter zlasti uporaba CIS učinkoviti in ali obstajajo ovire za pravočasno in neposredno izmenjavo združljivih in primerljivih podatkov med pristojnimi organi in s FIU ter
- (e) so kazni držav članic učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije in ali imajo po vsej Uniji enakovreden odvračilni učinek za kršitve te uredbe.

2. Poročilo iz odstavka 1 vključuje naslednje, kadar je na voljo:

- (a) zbrane podatke, prejete od držav članic, o gotovini, povezani s kriminalnimi dejavnostmi, ki negativno vplivajo na finančne interese Unije, in
- (b) podatke o izmenjavi podatkov s tretjimi državami.

Člen 20

Razveljavitev Uredbe (ES) št. 1889/2005

Uredba (ES) št. 1889/2005 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 21

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. junija 2021. Člen 16 pa se uporablja od 2. decembra 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

K. EDTSTADLER

PRILOGA I

Blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in predplačniške kartice, ki se obravnavajo kot gotovina v skladu s točko (a)(iii) in (iv) člena 2(1)

1. Blago, ki se uporablja kot visoko likvidni hranilec vrednosti:
 - (a) kovanci z vsebnostjo zlata najmanj 90 % in
 - (b) naložbeno zlato, na primer v obliki palic, zrn ali kep, z vsebnostjo zlata najmanj 99,5 %.
 2. Predplačniške kartice: *pro memoria*.
-

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1889/2005	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
—	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 5
Člen 5(2)	Člen 6
Člen 4(2)	Člen 7
—	Člen 8
Člen 5(1)	Člen 9
Člen 6	Člen 10
Člen 7	Člen 11
Člen 8	Člen 12
—	Člen 13
Člen 9	Člen 14
—	Člen 15
—	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 10	Člen 19
—	Člen 20
Člen 11	Člen 21
—	Priloga I
—	Priloga II

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/1673 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. oktobra 2018

o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pranje denarja ter z njim povezano financiranje terorizma in organiziranega kriminala ostajata veliki težavi na ravni Unije, ki škodujeta integriteti, stabilnosti in ugledu finančnega sektorja ter ogrožata notranji trg in notranjo varnost Unije. Z namenom soočanja s temi težavami in dopolnitve ter okrepitve uporabe Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ si ta direktiva prizadeva za boj proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava ter tako omogoča učinkovitejše in hitrejše čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi.
- (2) Ukrepi, sprejeti izključno na nacionalni ravni ali celo na ravni Unije, brez upoštevanja mednarodnega usklajevanja in sodelovanja, bi imeli zelo omejene učinke. Ukrepi, ki jih Unija sprejme na področju boja proti pranju denarja, bi morali biti zato združljivi z drugimi ukrepi, sprejetimi na mednarodnih forumih, in vsaj tako strogi.
- (3) Pri ukrepih Unije bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in instrumente drugih mednarodnih organizacij in organov, dejavnih na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zadevne pravne akte Unije bi bilo treba po potrebi dodatno uskladiti z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je FATF sprejela februarja 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila FATF). Kot podpisnica Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma bi Unija morala prenesti zahteve navedene konvencije v svoj pravni red.
- (4) Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ ⁽³⁾ določa zahteve glede inkriminacije pranja denarja. Vendar navedeni okvirni sklep ni dovolj celovit in trenutna inkriminacija pranja denarja ni dovolj usklajena, da bi se lahko uspešno preprečevalo pranje denarja po vsej Uniji, kar vodi k vrzelim v izvrševanju in oviram pri sodelovanju med pristojnimi organi iz različnih držav članic.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. oktobra 2018.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁽³⁾ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1).

- (5) Opredelitev kaznivih dejavnosti, ki predstavljajo predhodna kazniva dejanja za pranje denarja, bi morala biti v vseh državah članicah dovolj enotna. Države članice bi morale zagotoviti, da se vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo s kaznijo zapora, kakor je določeno v tej direktivi, obravnavajo kot predhodna kazniva dejanja za pranje denarja. Poleg tega bi morale države članice v vsako od kategorij kaznivih dejanj, navedenih v tej direktivi, vključiti nabor kaznivih dejanj, če tega ne zagotavlja že uporaba navedenih pragov glede sankcij. V tem primeru bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo, kako bodo razmejile nabor kaznivih dejanj znotraj vsake kategorije. Kadar kategorija kaznivih dejanj, kot je terorizem ali kazniva dejanja zoper okolje, vključujejo kazniva dejanja, določena v pravnih aktih Unije, bi se ta direktiva morala sklicevati na navedene pravne akte. Vendar bi morale države članice vsako kaznivo dejanje, določeno v navedenih pravnih aktih, obravnavati kot predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja. Vsaka oblika kaznive udeležbe pri storitvi predhodnega kaznivega dejanja, kakor je opredeljeno v skladu z nacionalnim pravom, bi se morala za namene te direktive prav tako obravnavati kot kazniva dejavnost. V primerih, kadar pravo Unije državam članicam daje možnost, da določijo sankcije, ki niso kazenske sankcije, ta direktiva od držav članic ne bi smela zahtevati, da kazniva dejanja v teh primerih opredelijo kot predhodna kazniva dejanja za namene te direktive.
- (6) Uporaba virtualnih valut predstavlja nova tveganja in izzive z vidika boja proti pranju denarja. Države članice bi morale zagotoviti, da se ta tveganja ustrezno obravnavajo.
- (7) Zaradi vpliva kaznivih dejanj pranja denarja, ki jih storijo nosilci javnih funkcij, na javno sfero in na integriteto javnih institucij bi morale države članice imeti možnost v svojih nacionalnih okvirih, v skladu s svojimi pravnimi tradicijami, preučiti vključitev strožjih sankcij za nosilce javnih funkcij.
- (8) Davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, bi morala biti vključena v opredelitev kaznive dejavnosti v skladu z revidiranimi priporočili FATF. Glede na to, da lahko države članice opredelijo različna davčna kazniva dejanja kot kaznivo dejavnost, ki se kaznuje s sankcijami iz te direktive, bi se lahko opredelitev davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu razlikovale. Cilj te direktive pa kljub temu ni harmonizacija opredelitev davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu.
- (9) Države članice bi si morale v kazenskih postopkih v zvezi s pranjem denarja medsebojno nuditi najširšo možno pomoč in zagotoviti, da je izmenjava informacij učinkovita in pravočasna ter v skladu z nacionalnim pravom in obstoječim pravnim okvirom Unije. Razlike med opredelitvami predhodnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu ne bi smele ovirati mednarodnega sodelovanja pri kazenskih postopkih v zvezi s pranjem denarja. Sodelovanje s tretjimi državami bi bilo treba okrepiti, zlasti s spodbujanjem in podpiranjem uvedbe učinkovitih ukrepov in mehanizmov za boj proti pranju denarja in z zagotavljanjem boljšega mednarodnega sodelovanja na tem področju.
- (10) Ta direktiva se ne uporablja za pranje denarja, ki vključuje premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, in za katero veljajo posebna pravila, določena v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. To ne posega v možnost držav članic, da to direktivo in Direktivo (EU) 2017/1371 prenesejo z enim samim celovitim okvirom na nacionalni ravni. V skladu s členom 325(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) morajo države članice za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovale finančnim interesom Unije, sprejeti enake ukrepe, kot jih sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovale njihovim lastnim finančnim interesom.
- (11) Države članice bi morale zagotoviti, da so določene vrste dejavnosti pranja denarja kaznive tudi, kadar jih stori storilec kaznive dejavnosti, iz katere izvira premoženje (lastno pranje denarja). V takih primerih, kadar dejavnost pranja denarja ne zajema le posedovanja ali uporabe premoženja, temveč tudi njegov prenos, preoblikovanje, skrivanje ali prikrivanje ter povzroči dodatno škodo poleg tiste, ki jo je povzročila kazniva dejavnost, na primer z dajanjem premoženja, pridobljenega s kaznivo dejavnostjo, v obtok, in s tem skrivanje njegovega nezakonitega izvora, bi morala biti ta dejavnost pranja denarja kazniva.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

- (12) Da bi bili kazenskopравни ukrepi zoper pranje denarja učinkoviti, bi morala biti mogoča obsodba, ne da bi bilo potrebno natančno ugotoviti, iz katere kaznive dejavnosti izvira premoženje, oziroma ne da bi bila potrebna predhodna ali istočasna obsodba za to kaznivo dejavnost, ob upoštevanju vseh relevantnih okoliščin in dokazov. Moralo bi biti mogoče, da države članice v skladu s svojimi nacionalnimi pravnimi sistemi to zagotovijo z drugimi sredstvi kot z zakonodajo. Pregona pranja denarja prav tako ne bi smelo ovirati zgolj dejstvo, da je bila kazniva dejavnost storjena v drugi državi članici ali v tretji državi, ob upoštevanju pogojev iz te direktive.
- (13) Namen te direktive je inkriminacija pranja denarja, kadar je storjeno naklepno in ob zavedanju, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo. V zvezi s tem ta direktiva ne bi smela razlikovati med primeri, ko je bilo premoženje pridobljeno neposredno iz kaznive dejavnosti, in primeri, ko je bilo pridobljeno posredno iz kaznive dejavnosti, v skladu s široko opredelitvijo pojma „premoženjska korist“, kot je določeno v Direktivi 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. V vsakem primeru, ko se ugotavlja, ali je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo in ali je zadevna oseba to vedela, bi bilo treba upoštevati posebne okoliščine primera, kot je na primer dejstvo, da je vrednost premoženja obdolženca nesorazmerna glede na njegove zakonite dohodke ter da sta si kazniva dejavnost in pridobitev premoženja časovno blizu. Na naklep in zavedanje je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Ker ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo strožja kazenskopravna pravila na tem področju. Države članice bi morale na primer imeti možnost določiti, da je pranje denarja, kadar je storjeno iz zavestne malomarnosti, kaznivo dejanje. Sklicevanja na pranje denarja, storjeno iz malomarnosti, v tej direktivi bi bilo treba razumeti kot takšna za države članice, ki so inkriminirale tako ravnanje.
- (14) Da bi odvrnili od pranja denarja po vsej Uniji, bi države članice morale zagotoviti, da se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo zapora najmanj štirih let. Ta obveznost ne posega v individualizacijo in izrekanje ter izvrševanje kazenskih sankcij v skladu z dejanskimi okoliščinami vsakega posameznega primera. Države članice bi morale zagotoviti tudi dodatne sankcije ali ukrepe, kot so globe, začasna ali trajna izključitev iz dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami, začasna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti ali začasna prepoved opravljanja voljene funkcije ali funkcije javnega uslužbenca. Ta obveznost ne posega v diskrecijsko pravico sodnika ali sodišča, da odloči, ali bo uporabil(o) dodatne sankcije ali ukrepe, pri čemer upošteva vse okoliščine posameznega primera.
- (15) Države članice bi morale zagotoviti, da lahko sodnik ali sodišče ob izrekanju sankcij storilcem upošteva obteževalne okoliščine, določene v tej direktivi, čeprav ni zavezan(o) izreči strožje sankcije. Sodnik ali sodišče ohrani diskrecijsko pravico, da odloči, ali bo izrekel strožjo sankcijo zaradi posebne obteževalne okoliščine, ob upoštevanju vseh dejstev posameznega primera. Države članice ne bi smele biti zavezane določiti obteževalnih okoliščin, če so kazniva dejanja, določena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ ⁽²⁾, ali kazniva dejanja, ki jih storijo fizične osebe, ki delujejo kot pooblaščen subjekt pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti, v nacionalnem pravu opredeljena kot ločena kazniva dejanja, za katera se lahko izrečejo strožje sankcije.
- (16) Z začasnim zavarovanjem in odvzemom predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, se odpravijo finančne spodbude, ki vodijo h kaznivim dejanjem. Direktiva 2014/42/EU določa minimalna pravila o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v kazenskih zadevah. Navedena direktiva prav tako zahteva, da Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o njenem izvajanju in po potrebi pripravi ustrezne predloge. Države članice bi morale zagotoviti vsaj začasno zavarovanje in odvzem predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v vseh primerih, ki jih določa Direktiva 2014/42/EU. Države članice bi morale tudi resno preučiti možnost odvzema v vseh primerih, ko kazenskega postopka ni mogoče začeti ali zaključiti, tudi v primerih, v katerih je storilec umrl. V skladu z zahtevo Evropskega parlamenta in Sveta v izjavi, ki spremlja Direktivo 2014/42/EU, bo Komisija predložila poročilo, v katerem bo analizirala izvedljivost in morebitne prednosti uvedbe nadaljnjih skupnih pravil o odvzemu premoženja, pridobljenega z dejavnostmi kaznive narave, tudi če določena oseba ali osebe niso bile obsojene za te dejavnosti. Takšna analiza bo upoštevala razlike med pravnimi izročili in sistemi držav članic.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (17) Zaradi mobilnosti storilcev kaznivih dejanj in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejavnosti, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, potrebnih za boj proti pranju denarja, bi morale vse države članice določiti svojo pristojnost, da bi pristojnim organom omogočile preiskovanje in pregon tovrstnih dejavnosti. Države članice bi tako morale zagotoviti, da v njihovo pristojnost spadajo primeri, ko je kaznivo dejanje storjeno z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije z njihovega ozemlja, ne glede na to, ali se zadevna tehnologija nahaja na njihovem ozemlju.
- (18) Na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ ⁽¹⁾ in Sklepa Sveta 2002/187/PNZ ⁽²⁾ se morajo pristojni organi dveh ali več držav članic, ki vodijo vzporedne kazenske postopke na podlagi istih dejstev zoper isto osebo, ob pomoči Eurojusta medsebojno neposredno posvetovati, zlasti za zagotovitev pregona vseh kaznivih dejanj, ki jih zajema ta direktiva.
- (19) Za zagotovitev uspešnosti preiskovanja in pregona kaznivih dejanj pranja denarja bi morale imeti osebe, pooblaščenice za preiskovanje ali pregon takih kaznivih dejanj, možnost uporabe učinkovitih preiskovalnih orodij, kot so na primer tiste, ki se uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Zato bi bilo treba zagotoviti, da je na voljo dovolj osebja in ciljno usmerjeno usposabljanje, pa tudi sredstva in sodobne tehnološke zmogljivosti. Uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom bi morala biti ciljno usmerjena in upoštevati načelo sorazmernosti ter naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj, spoštovati pa bi morala tudi pravico do varstva osebnih podatkov.
- (20) Ta direktiva za države članice, ki jih zavezuje, nadomesti nekatere določbe Okvirnega Sklepa 2001/500/PNZ.
- (21) Ta direktiva upošteva načeli iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, tudi tista iz naslovov II, III, V in VI Listine, ki med drugim zajemajo pravico do zasebnega in družinskega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in sankcij, ki vsebujejo tudi zahtevo po natančnosti, jasnosti in predvidljivosti v kazenskem pravu, domnevo nedolžnosti, kot tudi pravico osumljenec in obdolžencev do dostopa do odvetnika ter pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do poštenega sojenja. To direktivo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli, tudi ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter drugih obveznosti na področju človekovih pravic na podlagi mednarodnega prava.
- (22) Ker cilja te direktive, in sicer določiti, da v vseh državah članicah za pranje denarja veljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (23) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (24) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v tej državi ne uporablja. Okvirni sklep 2001/500/PNZ je za Dansko še naprej zavezujoč in se v njej uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja.

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).

2. Ta direktiva se ne uporablja za pranje denarja v zvezi s premoženjem, pridobljenim s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, in za katero veljajo posebna pravila, določena v Direktivi (EU) 2017/1371.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kazniva dejavnost“ pomeni vsako kaznivo udeležbo pri storitvi katerega koli kaznivega dejanja, ki se v skladu z nacionalnim pravom kaznuje z odvzemom prostosti ali z varnostnim ukrepom z najvišjo predpisano kaznijo nad enim letom, ali v primeru držav članic, katerih pravni sistem določa minimalni prag za kazniva dejanja, katerega koli kaznivega dejanja, ki se kaznuje z odvzemom prostosti ali z varnostnim ukrepom, z najnižjo predpisano kaznijo nad šestimi meseci. V vsakem primeru kazniva dejanja znotraj naslednjih kategorij pomenijo kaznivo dejavnost:
- (a) sodelovanje v organizirani hudodelski združbi in izsiljevanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ;
 - (b) terorizem, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (c) trgovina z ljudmi in tihotapljenje migrantov, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Okvirnega sklepa Sveta 2002/946/PNZ ⁽³⁾;
 - (d) spolno izkoriščanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (e) nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ ⁽⁵⁾;
 - (f) nedovoljen promet z orožjem;
 - (g) nedovoljena trgovina z ukradenim in drugim blagom;
 - (h) korupcija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije ⁽⁶⁾ in Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ ⁽⁷⁾;
 - (i) goljufija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

⁽²⁾ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

⁽³⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvira na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

⁽⁵⁾ Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL L 335, 11.11.2004, str. 8).

⁽⁶⁾ Akt Sveta z dne 26. maja 1997 o pripravi, na podlagi člena K.3 (2)(c) Pogodbe o Evropski uniji, Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije (UL C 195, 25.6.1997, str. 1).

⁽⁷⁾ Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (UL L 192, 31.7.2003, str. 54).

⁽⁸⁾ Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi (UL L 149, 2.6.2001, str. 1).

- (j) ponarejanje denarja, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/62/EU ⁽¹⁾;
 - (k) ponarejanje in piratstvo izdelkov;
 - (l) kazniva dejanja zoper okolje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ali Direktive 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - (m) umor, huda telesna poškodba;
 - (n) ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
 - (o) rop ali tatvina;
 - (p) tihotapljenje;
 - (q) davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, kot so opredeljena v nacionalnem pravu;
 - (r) izsiljevanje;
 - (s) ponarejanje;
 - (t) piratstvo;
 - (u) trgovanje z notranjimi informacijami in tržna manipulacija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (v) kibernetični kriminal, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (2) „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
- (3) „pravna oseba“ pomeni vsak subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3

Kazniva dejanja pranja denarja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno, opredeli kot kaznivo dejanje:
- (a) preoblikovanje ali prenos premoženja, ob zavedanju, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo, z namenom skrivanja ali prikrievanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je sodelovala pri izvajanju takšne dejavnosti, da bi se izognili pravnim posledicam dejanj te osebe;
 - (b) skrivanje ali prikrievanje prave narave, izvora, nahajanja, razpolaganja ali gibanja premoženja ali pa pravic v zvezi s premoženjem ali lastništvom premoženja, ob zavedanju, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo;
 - (c) pridobitev, posedovanje ali uporaba premoženja, ob zavedanju v času prejema, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo.
2. Države članice lahko sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz odstavka 1 opredeli kot kaznivo dejanje, kadar je storilec sumil ali bi moral vedeti, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

⁽³⁾ Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2005/35/ES o onesaževanju morja z ladjim in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).

⁽⁵⁾ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da:
- (a) predhodna ali istočasna obsodba za kaznivo dejavnost, s katero je bilo premoženje pridobljeno, ni predpogoj za obsodbo za kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2;
 - (b) je obsodba za kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2 mogoča, kadar je ugotovljeno, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo, ne da bi bilo treba ugotoviti vse dejanske elemente ali vse okoliščine v zvezi s kaznivo dejavnostjo, vključno z identiteto storilca;
 - (c) se kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2 razširijo na premoženje, pridobljeno z ravnanjem, storjenim na ozemlju druge države članice ali tretje države, kadar bi to ravnanje pomenilo kaznivo dejavnost, če bi bilo storjeno na nacionalnem ozemlju.
4. V primeru točke (c) odstavka 3 tega člena, lahko države članice zahtevajo tudi, da je zadevno ravnanje opredeljeno kot kaznivo dejanje na podlagi nacionalnega prava druge države članice ali tretje države, kjer je bilo to ravnanje storjeno, razen če je to ravnanje eno od kaznivih dejanj iz točk (a) do (e) in (h) točke (1) člena 2, kakor je opredeljeno v veljavnem pravu Unije.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz točk (a) in (b) odstavka 1 opredeli kot kaznivo dejanje, če ga storijo osebe, ki so izvedle kaznivo dejavnost, s katerim je bilo premoženje pridobljeno, ali so pri njej sodelovale.

Člen 4

Pomoč, napeljevanje in poskus

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pomoč pri storitvi kaznivega dejanja iz člena 3(1) in (5), napeljevanje k takšni storitvi in poskus takšne storitve opredelijo kot kaznivo dejanje.

Člen 5

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz člena 3(1) in (5) kaznujejo z najvišjo predpisano kaznijo zapora najmanj štirih let.
3. Države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe za zagotovitev, da se za fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4, po potrebi uporabijo dodatne sankcije ali ukrepi.

Člen 6

Obteževalne okoliščine

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 3(1) in (5) ter člena 4 naslednje okoliščine štejejo za obteževalne okoliščine:
 - (a) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ ali
 - (b) storilec je sam pooblaščen subjekt v smislu člena 2 Direktive (EU) 2015/849 ter je kaznivo dejanje storil pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti.
2. Države članice lahko določijo, da se v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 3(1) in (5) ter člena 4 naslednje okoliščine štejejo za obteževalne okoliščine:
 - (a) vrednost opranega premoženja je velika ali
 - (b) oprano premoženje je bilo pridobljeno z enim od kaznivih dejanj iz točk (a) do (e) in (h) točke (1) člena 2.

Člen 7

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in (5) ter člena 4, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima vodilni položaj v pravni osebi, in sicer na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;

(b) pooblastila za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali

(c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, če oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in (5) ter člena 4.

3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in(5) ter člena 4 storijo, k njemu napeljujejo oziroma pri njem pomagajo.

Člen 8

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravna oseba, ki je spoznana za odgovorno na podlagi člena 7, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske globe in lahko vključujejo drugačne sankcije, kot so:

(a) prenehanje upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;

(b) začasno ali trajno onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami;

(c) začasna ali trajna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

(d) uvedba sodnega nadzora;

(e) sodni nalog za prenehanje pravne osebe;

(f) začasno ali trajno zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Člen 9

Odvzem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, kakor je primerno, da njihovi pristojni organi v skladu z Direktivo 2014/42/EU začasno zavarujejo ali odvzamejo premoženjsko korist, ki izvira iz storitve ali prispevanja k storitvi katerega koli kaznivega dejanja, kot je določeno v tej direktivi, in predmete, ki so bili uporabljeni ali namenjeni uporabi pri takšni storitvi ali prispevanju k njej.

Člen 10

Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, če je:

(a) kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;

(b) storilec njen državljan.

2. Država članica obvesti Komisijo, če se odloči, da bo razširila svojo pristojnost na kazniva dejanja iz členov 3 in 4, storjena zunaj njenega ozemlja, če:

(a) ima storilec kaznivega dejanja običajno prebivališče na njenem ozemlju;

(b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju.

3. Kadar je za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 pristojna več kot ena država članica in kadar lahko katera koli od zadevnih držav članic veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istega dejanskega stanja, zadevne države članice sodelujejo, da bi odločile, katera od njih bo preganjala storilca, da bi se postopki izvajali v eni sami državi članici.

Upoštevajo se naslednji dejavniki:

(a) ozemlje države članice, na katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno;

(b) državljanstvo ali prebivališče storilca;

(c) izvorna država žrtve ali žrtev in

(d) ozemlje, na katerem je bil storilec najden.

Kadar je to ustrezno in v skladu s členom 12 Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ, se zadeva predloži Eurojustu.

Člen 11**Preiskovalna orodja**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da imajo osebe, enote ali službe, pristojne za preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj iz člena 3(1) in (5) ter člena 4, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so na primer orodja, ki se uporabljajo pri boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem.

Člen 12**Nadomestitev nekaterih določb Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ**

Točka (b) člena 1 in člen 2 Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ se nadomestita za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos navedenega okvirnega sklepa v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na določbe Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ iz prvega odstavka štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 13**Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 3. decembra 2020. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14**Poročanje**

Komisija do 3. decembra 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo.

Komisija do 3. decembra 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni dodano vrednost te direktive, kar zadeva boj proti pranju denarja ter njen učinek na temeljne pravice in svoboščine. Na podlagi tega poročila Komisija po potrebi poda zakonodajni predlog o spremembi te direktive. Komisija upošteva informacije, ki jih posredujejo države članice.

Člen 15**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

K. EDTSTADLER

SKLEPI

SKLEP (EU) 2018/1674 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. oktobra 2018

o spremembi Odločbe Sveta 2003/17/ES glede enakovrednosti poljskih pregledov semenskih posevkov krmnih rastlin in žit, ki se izvajajo v Federativni republiki Braziliji, in o enakovrednosti semena krmnih rastlin in žit, pridelanega v Federativni republiki Braziliji, ter glede enakovrednosti poljskih pregledov semenskih posevkov žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, ki se izvajajo v Republiki Moldaviji, in o enakovrednosti semena žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, pridelanega v Republiki Moldaviji

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Sveta 2003/17/ES ⁽³⁾ določa, da se poljski pregledi določenih semenskih posevkov v navedenih tretjih državah pod določenimi pogoji štejejo za enakovredne poljskim pregledom, opravljenim v skladu s pravom Unije, ter da se seme določenih vrst krmnih rastlin, žit, pese, oljnic in predivnic, pridelano v navedenih državah, pod določenimi pogoji šteje za enakovredno semenu, pridelanemu v skladu s pravom Unije.
- (2) Federativna republika Brazilija (v nadaljnjem besedilu: Brazilija) je Komisijo zaprosila za priznanje enakovrednosti njenega sistema poljskih pregledov semenskih posevkov krmnih rastlin in žit ter semena krmnih rastlin in žit, pridelanih in potrjenih v Braziliji.
- (3) Komisija je preučila zadevno zakonodajo Brazilije in na podlagi revizije sistema uradnih kontrol in potrjevanja semena krmnih rastlin in žit v Braziliji ter njegove enakovrednosti z zahtevami Unije, izvedene leta 2016, objavila „Končno poročilo o reviziji, izvedeni v Braziliji od 11. aprila 2016 do 19. aprila 2016, za ocenitev sistema uradnih kontrol in potrjevanja semena ter njegove enakovrednosti z zahtevami Evropske unije“.
- (4) Na podlagi revizije je bilo ugotovljeno, da se poljski pregledi semenskih posevkov, vzorčenje, testiranje in uradne naknadne kontrole krmnih rastlin in žitnega semena izvajajo ustrezno in da izpolnjujejo pogoje iz Priloge II k Odločbi 2003/17/ES ter zadevne zahteve iz direktiv Sveta 66/401/EGS ⁽⁴⁾ in 66/402/EGS ⁽⁵⁾. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so nacionalni organi, pristojni za izvajanje potrjevanja semena v Braziliji, usposobljeni in da ustrezno delujejo.

⁽¹⁾ UL C 227, 28.6.2018, str. 76.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2018.

⁽³⁾ Odločba Sveta 2003/17/ES z dne 16. decembra 2002 o enakovrednosti poljskih pregledov semenskih posevkov v tretjih državah in o enakovrednosti semena, pridelanega v tretjih državah (UL L 8, 14.1.2003, str. 10).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 66/401/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semen krmnih rastlin (UL 125, 11.7.1966, str. 2298/66).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 66/402/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semena žit (UL 125, 11.7.1966, str. 2309/66).

- (5) Republika Moldavija je Komisijo zaprosila za priznanje enakovrednosti njenega sistema poljskih pregledov semen-skih posevkov žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic ter semena žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, pridelanih in potrjenih v Republiki Moldaviji.
- (6) Komisija je preučila zadevno zakonodajo Republike Moldavije in na podlagi revizije sistema uradnih kontrol in potrjevanja semena žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic v Republiki Moldaviji ter njegove enakovrednosti z zahte-vami Unije, izvedene leta 2016, objavila „Končno poročilo o reviziji, izvedeni v Republiki Moldaviji od 14. junija do 21. junija 2016, za ocenitev sistema uradnih kontrol in potrjevanja semena ter njegove enakovrednosti z zahtevami Evropske unije“.
- (7) Na podlagi revizije je bilo ugotovljeno, da se poljski pregledi semenskih posevkov, vzorčenje, testiranje in uradne naknadne kontrole žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic izvajajo ustrezno in da izpolnjujejo pogoje iz Priloge II k Odločbi 2003/17/ES ter zadevne zahteve iz direktiv Sveta 66/402/EGS, 2002/55/ES ⁽¹⁾ in 2002/57/ES ⁽²⁾. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so nacionalni organi, pristojni za izvajanje potrjevanja semena v Republiki Moldaviji, usposobljeni in da ustrezno delujejo.
- (8) Zato je primerno, da se prizna enakovrednost poljskih pregledov semenskih posevkov krmnih rastlin in žit v Braziliji ter semena krmnih rastlin in žit, pridelanega v Braziliji in uradno potrjenega s strani brazilskih organov.
- (9) Primerno je tudi, da se prizna enakovrednost poljskih pregledov semenskih posevkov žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic v Republiki Moldaviji ter semena žit, zelenjadnic, oljnic in predivnic, pridelanega v Republiki Moldaviji in uradno potrjenega s strani moldavijskih organov.
- (10) V Uniji obstaja povpraševanje po uvozu semena zelenjadnic iz tretjih držav, vključno z Republiko Moldavijo. Odločba 2003/17/ES bi zato morala zajemati uradno potrjeno seme zelenjadnic iz Direktive 2002/55/ES, da bi se v prihodnosti zadostilo povpraševanju po navedenem semenu s poreklom iz Republike Moldavije in tudi drugih tretjih držav.
- (11) Ob upoštevanju veljavnih pravil Mednarodne zveze za testiranje semena (ISTA) je primerno, da zadevna tretja država predloži uradno izjavo, da je bilo seme vzorčeno in testirano v skladu z določbami mednarodnih pravil ISTA za testiranje semena (v nadaljnjem besedilu: pravila ISTA) za oranžni mednarodni certifikat za partije semena ter da mora biti ta certifikat priložen partijam semena.
- (12) Zaradi izteka posebnega poskusa v zvezi z vzorčenjem in analizo semena iz Priloge V(A) k Sklepu o shemah Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za potrjevanje sortnosti semena v mednarodnem prometu, ki ga je 28. septembra 2000 sprejel Svet OECD, bi bilo treba črtati vsa sklicevanja na ta poskus.
- (13) Vsa sklicevanja na Hrvaško kot tretjo državo bi bilo treba črtati, saj je leta 2013 pristopila k Uniji.
- (14) Odločbo 2003/17/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Spremembe Odločbe 2003/17/ES

Odločba 2003/17/ES se spremeni:

- (1) v členu 1 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Poljski pregledi pri semenskih posevkih vrst, navedenih v Prilogi I k tej odločbi, opravljeni v tretjih državah, naštetih v navedeni prilogi, se štejejo za enakovredne poljskim pregledom, opravljenim v skladu z direktivami 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES in 2002/57/ES ter Direktivo Sveta 2002/55/ES (*), pod pogojem, da:

(*) Direktiva Sveta 2002/55/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena zelenjadnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 33).“;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2002/55/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena zelenjadnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 74).

(2) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Seme vrst, navedenih v Prilogi I k tej odločbi, pridelano v tretjih državah, naštetih v navedeni prilogi, ki ga uradno potrdijo organi, naštetih v navedeni prilogi, se šteje za enakovredno semenu, skladnemu z direktivami 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/55/ES in 2002/57/ES, če izpolnjuje pogoje, določene v točki B Priloge II k tej odločbi.“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če se enakovredno seme v Skupnosti ‚ponovno označi in zapre‘ v smislu shem OECD za potrjevanje sortnosti semena v mednarodnem prometu, se po analogiji uporabljajo določbe direktiv 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/55/ES in 2002/57/ES za ponovno zapiranje pakiranja semena, pridelanega v Skupnosti.

Prvi pododstavek ne posega v pravila OECD, ki se uporabljajo za tovrstne postopke.“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) če gre za majhno pakiranje ES v smislu direktive 66/401/EGS, 2002/54/ES ali 2002/55/ES.“;

(4) prilogi k Odločbi 2003/17/ES se spremenita v skladu s Prilogo k temu sklepu.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Naslovniki

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Strasbourgu, 23. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

K. EDTSTADLER

PRILOGA

Priloga I in II k Odločbi 2003/17/ES se spremenita:

(1) Priloga I se spremeni:

(a) v tabeli se po abecednem vrstnem redu vstavijo naslednji vnosi:

„BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasilia-DF	66/401/EGS 66/402/EGS“
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA) str. Mihail Kogălniceanu 63, MD-2009, Chisinau	66/402/EGS 2002/55/ES 2002/57/ES“

(b) v opombi k tabeli iz točke (a) se po abecednem vrstnem redu vstavita naslednja izraza: „BR – Brazilija,“, „MD – Republika Moldavija,“;

(c) v opombi k navedeni tabeli se črta izraz „HR – Hrvaška,“;

(2) Priloga II se spremeni:

(a) v odstavku 1 točke A se doda naslednja alineja:

„— seme zelenjadnic pri vrstah, navedenih v Direktivi 2002/55/ES.“;

(b) točka B se spremeni:

(i) v prvem pododstavku odstavka 1 se doda naslednja alineja:

„— seme zelenjadnic pri vrstah, navedenih v Direktivi 2002/55/ES.“;

(ii) v odstavku 2.1 se za tretjo alineo vstavi naslednja alineja:

„— Direktiva 2002/55/ES, Priloga II,“;

(iii) odstavek 2.2 se nadomesti z naslednjim:

„2.2 Da se preveri, ali so bili izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.1, se uradno ali pod uradnim nadzorom odvzamejo vzorci v skladu s pravili ISTA, pri čemer mora njihova masa ustrezati masi, predpisani v skladu s temi metodami, ob upoštevanju mase, navedene v naslednjih direktivah:

- Direktiva 66/401/EGS, Priloga III, stolpca 3 in 4,
- Direktiva 66/402/EGS, Priloga III, stolpca 3 in 4,
- Direktiva 2002/54/ES, Priloga II, druga vrstica,
- Direktiva 2002/55/ES, Priloga III,
- Direktiva 2002/57/ES, Priloga III, stolpca 3 in 4.“;

(iv) odstavek 2.3 se nadomesti z naslednjim:

„2.3 Preverjanje se opravi uradno ali pod uradnim nadzorom v skladu s pravili ISTA.“;

(v) odstavek 2.4 se črta;

(vi) v odstavku 3.1 se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— izjavo, da je bilo seme vzorčeno in testirano v skladu z veljavnimi mednarodnimi metodami; V skladu z določbami mednarodnih pravil ISTA za testiranje semena za oranžni mednarodni certifikat za partije semena vzorčil in analiziral ... (ime ali oznaka laboratorija ISTA za testiranje semena)“;

(vii) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Partijam semena je priložen oranžni mednarodni certifikat ISTA za partije semena, s katerega so razvidni podatki o izpolnjevanju pogojev iz odstavka 2.“

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP (EU) 2018/1675 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 2. oktobra 2018

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji na podlagi vloge Nizozemske – EGF/2018/001 NL/Financial service activities

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1309/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (2014–2020) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1927/2006 ⁽¹⁾ in zlasti člena 15(4) Uredbe,

ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾ in zlasti točke 13 Sporazuma,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je zagotavljanje podpore delavcem, ki so postali presežni zaradi velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, ki so posledica globalizacije, zaradi še vedno trajajoče svetovne finančne in gospodarske krize ali nove svetovne finančne in gospodarske krize, in samozaposlenim osebam, ki so iz istih razlogov opustile dejavnost, ter pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela.
- (2) Sredstva ESPG ne smejo presegati najvišjega letnega zneska 150 milijonov EUR (cene iz leta 2011), kot je določeno v členu 12 Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Nizozemska je 23. februarja 2018 vložila vlogo za uporabo sredstev ESPG v zvezi z odpuščanji presežnih delavcev v dvajsetih podjetjih, dejavnih v sektorju finančnih storitev, v naslednjih regijah: Friesland, Drenthe in Overijssel na Nizozemskem. Vloga je bila dopolnjena z dodatnimi informacijami, predloženimi v skladu s členom 8(3) Uredbe (EU) št. 1309/2013. Vloga izpolnjuje zahteve za določitev finančnega prispevka iz ESPG, kakor je določeno v členu 13 Uredbe (EU) št. 1309/2013.
- (4) Zato bi bilo treba uporabiti sredstva ESPG, da se zagotovi finančni prispevek v višini 1 192 500 EUR za vlogo, ki jo je vložila Nizozemska.
- (5) Da bi čim bolj skrajšali čas, potreben za uporabo sredstev ESPG, bi se moral ta sklep uporabljati od datuma sprejetja –

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 855.

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V okviru splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2018 se iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji uporabi vsota 1 192 500 EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in odobritvah plačil.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporablja se od 2. oktobra 2018.

V Strasbourgu, 2. oktobra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

POPRAVKI

Popravek Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik)

(Uradni list Evropske unije L 243 z dne 15. septembra 2009)

Stran 11, člen 19, točka 2, drugi pododstavek:

besedilo:

„Podatke vnaša v VIS samo ustrezno pooblaščen konzularno osebje v skladu s členi 6(1), 7 ter 9(5) in (6) Uredbe VIS.“

se glasi:

„Podatke vnaša v VIS samo ustrezno pooblaščen konzularno osebje v skladu s členom 6(1), členom 7 ter točkama 5 in 6 člena 9 Uredbe VIS.“

Stran 23, člen 54, točka 3(b):

besedilo:

„(b) odstavek 4 se spremeni:“

se glasi:

„(b) točka 4 se spremeni:“

Popravek Uredbe (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS)

(Uradni list Evropske unije L 218 z dne 13. avgusta 2008)

Strani 64 in 65, člen 5, odstavek 1:

besedilo:

„1. V VIS se zapišejo samo naslednje kategorije podatkov:

- (a) alfanumerični podatki o prosilcu ter podatki o zahtevanih, izdanih, zavrženih, razveljavljenih, preklicanih ali podaljšanih vizumih iz člena 9(1) do (4) in členov 10 do 14;
- (b) fotografije iz člena 9(5);
- (c) podatki o prstnih odtisih iz člena 9(6);
- (d) povezave z drugimi vlogami iz člena 8(3) in 8(4).“

se glasi:

„1. V VIS se zapišejo samo naslednje kategorije podatkov:

- (a) alfanumerični podatki o prosilcu ter podatki o zahtevanih, izdanih, zavrženih, razveljavljenih, preklicanih ali podaljšanih vizumih iz točk 1 do 4 člena 9 in členov 10 do 14;
- (b) fotografije iz točke 5 člena 9;
- (c) podatki o prstnih odtisih iz točke 6 člena 9;
- (d) povezave z drugimi vlogami iz člena 8(3) in 8(4).“

Stran 68, člen 15, odstavek 2, točka (d):

besedilo:

„(d) priimek, ime in naslov fizične osebe ali ime in naslov družbe/druge organizacije iz člena 9(4)(f);“

se glasi:

„(d) priimek, ime in naslov fizične osebe ali ime in naslov družbe/druge organizacije iz točke 4(f) člena 9;“

Stran 69, člen 17, točke 12, 13 in 14:

besedilo:

- „12. primerov, ko podatkov iz člena 9(6) dejansko ni bilo mogoče priskrbeti v skladu z drugim stavkom člena 8(5);
- 13. primerov, ko podatkov iz člena 9(6) ni bilo treba priskrbeti zaradi pravnih razlogov v skladu z drugim stavkom člena 8(5);
- 14. primerov, ko je bila osebi, ki podatkov iz člena 9(6) dejansko ni mogla priskrbeti, zavržena izdaja vizuma v skladu z drugim stavkom člena 8(5).“

se glasi:

- „12. primerov, ko podatkov iz točke 6 člena 9 dejansko ni bilo mogoče priskrbeti v skladu z drugim stavkom člena 8(5);
- 13. primerov, ko podatkov iz točke 6 člena 9 ni bilo treba priskrbeti zaradi pravnih razlogov v skladu z drugim stavkom člena 8(5);
- 14. primerov, ko je bila osebi, ki podatkov iz točke 6 člena 9 dejansko ni mogla priskrbeti, zavržena izdaja vizuma v skladu z drugim stavkom člena 8(5).“

Stran 70, člen 19, odstavek 2, točka (a):

besedilo:

„(a) informacije o statusu in podatke, ki so bili vneseni neposredno z vloge, iz člena 9(2) in (4);“

se glasi:

„(a) informacije o statusu in podatke, ki so bili vneseni neposredno z vloge, iz točk 2 in 4 člena 9;“.

Stran 70, člen 20, odstavek 1, druga alineja:

besedilo:

„Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz člena 9(4)(a) in/ali (c). Iskanje se lahko izvede v kombinaciji s podatki iz člena 9(4)(b).“

se glasi:

„Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz točke 4(a) in/ali (c) člena 9. Iskanje se lahko izvede v kombinaciji s podatki iz točke 4(b) člena 9.“.

Stran 70, člen 20, odstavek 2, točka (b):

besedilo:

„(b) podatke, ki so bili vneseni neposredno z vloge iz člena 9(4);“

se glasi:

„(b) podatke, ki so bili vneseni neposredno z vloge iz točke 4 člena 9;“.

Strani 70 in 71, člen 21:

besedilo:

„Člen 21

Dostop do podatkov za določanje odgovornosti v primeru prošnje za azil

1. Izključno za namene določanja države članice, ki je pristojna za obravnavo prošnje za azil, v skladu s členoma 9 in 21 Uredbe (ES) št. 343/2003 imajo organi, pristojni za odločanje o azilu, dostop do iskanja informacij s pomočjo prstnih odtisov prosilca za azil.

Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz člena 9(4)(a) in/ali (c). Iskanje se lahko izvede v povezavi s podatki iz člena 9(4)(b).

2. Če se pri iskanju v okviru podatkov, ki so navedeni v odstavku 1, izkaže, da sta izdaja vizuma, katerega veljavnost poteče v največ šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za azil, in/ali vizuma, katerega veljavnost je podaljšana na obdobje največ šestih mesecev pred vložitvijo prošnje za azil, ima organ, pristojen za odločanje o azilu, izključno za namene iz odstavka 1, pravico do vpogleda v naslednje podatke vloge ter kar zadeva podatke zakonca in otroka iz točke (g) v skladu s členom 8(4):

(a) številko vloge in naziv organa, ki je vizum izdal ali podaljšal, in informacijo o tem, ali je bil vizum izdan v imenu druge države članice;

(b) podatke, vzete neposredno iz prošnje, v skladu s členom 9 (4)(a) in (b);

(c) vrsto vizuma;

(d) obdobje veljavnosti vizuma;

- (e) čas trajanja nameravanega bivanja;
- (f) fotografije;
- (g) podatke iz člena 9(4)(a) in (b) povezanega dosjeja/povezanih dosjejev o zakoncu in otrocih.

3. VIS lahko v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena uporabljajo samo imenovani nacionalni organi iz člena 21(6) Uredbe (ES) št. 343/2003.“

se glasi:

„Člen 21

Dostop do podatkov za določanje odgovornosti v primeru prošnje za azil

1. Izključno za namene določanja države članice, ki je pristojna za obravnavo prošnje za azil, v skladu s členoma 9 in 21 Uredbe (ES) št. 343/2003 imajo organi, pristojni za odločanje o azilu, dostop do iskanja informacij s pomočjo prstnih odtisov prosilca za azil.

Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz točke 4(a) in/ali (c) člena 9. Iskanje se lahko izvede v povezavi s podatki iz točke 4(b) člena 9.

2. Če se pri iskanju v okviru podatkov, ki so navedeni v odstavku 1, izkaže, da sta izdaja vizuma, katerega veljavnost poteče v največ šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za azil, in/ali vizuma, katerega veljavnost je podaljšana na obdobje največ šestih mesecev pred vložitvijo prošnje za azil, ima organ, pristojen za odločanje o azilu, izključno za namene iz odstavka 1, pravico do vpogleda v naslednje podatke vloge ter kar zadeva podatke zakonca in otroka iz točke (g) v skladu s členom 8(4):

- (a) številko vloge in naziv organa, ki je vizum izdal ali podaljšal, in informacijo o tem, ali je bil vizum izdan v imenu druge države članice;
- (b) podatke, vzete neposredno iz prošnje, v skladu s točko 4(a) in (b) člena 9;
- (c) vrsto vizuma;
- (d) obdobje veljavnosti vizuma;
- (e) čas trajanja nameravanega bivanja;
- (f) fotografije;
- (g) podatke iz točke 4(a) in (b) člena 9 povezanega dosjeja/povezanih dosjejev o zakoncu in otrocih.

3. VIS lahko v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena uporabljajo samo imenovani nacionalni organi iz člena 21(6) Uredbe (ES) št. 343/2003.“

Stran 71, člen 22, odstavek 1, druga alineja:

besedilo:

„Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz člena 9(4)(a) in/ali (c). Iskanje se lahko izvede v povezavi s podatki iz člena 9(4)(b).“

se glasi:

„Če prstnih odtisov te osebe ni mogoče uporabiti ali iskanje po prstnih odtisih ni uspešno, se iskanje izvede s pomočjo podatkov iz točke 4(a) in/ali (c) člena 9. Iskanje se lahko izvede v povezavi s podatki iz točke 4(b) člena 9.“

Stran 71, člen 22, odstavek 2, točka (b):

besedilo:

„(b) podatke, vzete neposredno s prošnje, v skladu s členom 9(4)(a), (b) in (c);“

se glasi:

„(b) podatke, vzete neposredno s prošnje, v skladu s točko 4(a), (b) in (c) člena 9;“.

Stran 71, člen 22, odstavek 2, točka (e):

besedilo:

„(e) podatke iz člena 9(4)(a) in (b) povezanega dosjeja/povezanih dosjejev o zakoncu in otrocih.“

se glasi:

„(e) podatke iz točke 4(a) in (b) člena 9 povezanega dosjeja/povezanih dosjejev o zakoncu in otrocih.“.

Stran 74, člen 31, odstavek 2:

besedilo:

„2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko osebne podatke iz člena 9(4)(a), (b), (c), (k) in (m) posreduje ...“

se glasi:

„2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko osebne podatke iz točke 4(a), (b), (c), (k) in (m) člena 9 posreduje ...“.

Stran 76, člen 37:

besedilo:

„Člen 37

Pravica do informacij

1. Odgovorna država članica obvesti prosilce in osebe iz člena 9(4)(f) o naslednjem:

(a) identiteti upravljavca iz člena 41(4), vključno z njegovimi kontaktnimi podatki;

(b) namenih, za katere bodo podatki obdelani znotraj VIS;

(c) kategorijah prejemnikov podatkov, vključno z organi iz člena 3;

(d) obdobju hrambe podatkov;

(e) da je uporaba podatkov obvezna za obravnavo vloge;

(f) pravici do dostopa do podatkov, ki se nanašajo nanje, pravici do zahteve, da se popravijo napačni podatki, ki se nanašajo nanje, ali izbrišejo nezakonito obdelani podatki, ki se nanašajo nanje; o pravici do obveščanja o postopkih za uveljavljanje teh pravic ter o kontaktnih podatkih nacionalnih nadzornih organov iz člena 41(1), ki obravnavajo zahteve glede varstva osebnih podatkov.

2. Informacije iz odstavka 1 se prosilcu v pisni obliki posredujejo takoj, ko so pridobljeni podatki z obrazca za pridobitev vloge, fotografija in podatki o prstnih odtisih, kot je to določeno v členu 9(4), (5) in (6).

3. Informacije, na katere se nanaša odstavek 1, se osebam iz člena 9(4)(f) posredujejo v obliki obrazcev, ki jih podpišejo tiste osebe, ki zagotovijo dokaze o povabilu, sponzorstvu in nastanitvi.

Kadar ni takšnega obrazca, ki bi ga omenjene osebe podpisale, se te informacije sporočijo v skladu s členom 11 Direktive 95/46/ES.“

se glasi:

„Člen 37

Pravica do informacij

1. Odgovorna država članica obvesti prosilce in osebe iz točke 4(f) člena 9 o naslednjem:

- (a) identiteti upravljavca iz člena 41(4), vključno z njegovimi kontaktnimi podatki;
- (b) namenih, za katere bodo podatki obdelani znotraj VIS;
- (c) kategorijah prejemnikov podatkov, vključno z organi iz člena 3;
- (d) obdobju hrambe podatkov;
- (e) da je uporaba podatkov obvezna za obravnavo vloge;
- (f) pravici do dostopa do podatkov, ki se nanašajo nanje, pravici do zahteve, da se popravijo napačni podatki, ki se nanašajo nanje, ali izbrišejo nezakonito obdelani podatki, ki se nanašajo nanje; o pravici do obveščanja o postopkih za uveljavljanje teh pravic ter o kontaktnih podatkih nacionalnih nadzornih organov iz člena 41(1), ki obravnavajo zahteve glede varstva osebnih podatkov.

2. Informacije iz odstavka 1 se prosilcu v pisni obliki posredujejo takoj, ko so pridobljeni podatki z obrazca za pridobitev vloge, fotografija in podatki o prstnih odtisih, kot je to določeno v točkah 4, 5 in 6 člena 9.

3. Informacije, na katere se nanaša odstavek 1, se osebam iz točke 4(f) člena 9 posredujejo v obliki obrazcev, ki jih podpišejo tiste osebe, ki zagotovijo dokaze o povabilu, sponzorstvu in nastanitvi.

Kadar ni takšnega obrazca, ki bi ga omenjene osebe podpisale, se te informacije sporočijo v skladu s členom 11 Direktive 95/46/ES.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL